

DON BOSKO

SALEZIJANSKI VESTNIK 4

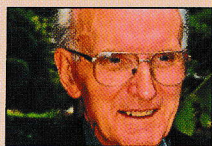
Glasilo za salezijansko družino in prijatelje don Boska

julij-avgust 2005

NI ME SRAM, DA SEM BIL ZAPRT
SMG-JEV POLETNI POLET

4 JUBILEJI

Salezijanski jubilanti
v letu 2005

10 POMLADIMO OBRAZ CERKVE

Véliki očetje
dr. Pascual Chávez V.

12 DON BOSKO VZGOJITELJ

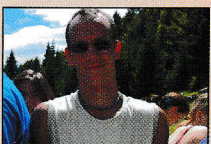
Vzgoja brez kazni
prof. Tone Ciglar

16 SMG - SAL. MLADINSKO GIBANJE

SMG-jev polétni polét
mag. Marko Košnik

18 DRUŽINE

Vzgoja za odgovornost
Marija Stavanja

20 MISIJONI

Indija - Vprašanje je le, v katerega Boga veruješ Mitja Ponikvar

31 NAŠI VZORI

Da bodo spoznali mojo moč
Umberto M. Pasquale

»Češčenje, ki ga izkazujemo evharistiji izven maše, je za življenje Cerkve neprecenljive vrednosti. To češčenje je tesno povezano z obhajanjem evharistične daritve. Kristusova navzočnost pod svetima podobama, shranjenima po maši – navzočnost, ki traja, dokler obstajata evharistični podobi kruha in vina – izhaja iz obhajanja daritve in teži tako k zakramentalnemu kakor k duhovnemu obhajilu. Naloga pastirjev je tudi z osebnim pričevanjem opogumljati ljudi k temu, da bi gojili evharistično češčenje, zlasti izpostavljanje najsvetejšega zakramenta, pa tudi k temu, da bi se radi mudili v češčenju pred Kristusom, navzočim pod evharističnima podobama.

Prijetno je muditi se pri njem in se kakor ljubljene učenec nasloniti na njegove prsi (*prim. Jn13,25*), da se nas dotakne brezmejna ljubezen njegovega srca. Če naj se krščanstvo v našem času odlikuje predvsem po »umetnosti molitve«, moramo zopet začutiti obnovljeno potrebo, da v duhovnem pogovoru in v prežetosti z ljubeznijo obilno vztrajamo pred Kristusom, ki je navzoč v najsvetejšem zakramentu. Kolikokrat, dragi bratje in sestre, sem to izkusil in iz tega prejel moč, tolažbo in podporo!«

Janez Pavel II., Okrožnica Cerkev iz evharistije, CD 101, Družina, Ljubljana 2003

POČITNICE - ČAS RASTI

mag. MARKO KOŠNIK

DELEGAT ZA SALEZIJANSKO MLADINSKO PASTORALO

Foto: M. Lamovšek

Salezijanski vestnik
dvomesečnik

DON BOSKO

Glasilo za salezijansko družino
in prijatelje don Boska

Številka 4 | skupna številka 536

Leto 2005 | letnik 78

ISSN 0353-0477

UREDNIK

mag. Marjan Lamovšek

UREJA UREDNIŠKI ODBOR

**mag. Janez Potočnik, Ivan Turk,
s. Marija Žibert, Janez Krnc,
mag. Marko Košnik**

LEKTORIRANJE

Jerneja Kovšca

GRAFIČNA ZASNOVA

Toni Anžlovar & MM

RAČUNALNIŠKI PRELOM

Marko Suhoveršnik

DISTRIBUCIJA IN STIKI

mag. Janez Potočnik

IZDAJATELJ

Salezijanski inšpektorat v Ljubljani

ZALOŽBA

Salve d.o.o., Ljubljana

TISK

Tiskarna Schwarz, Ljubljana

Salezijanski vestnik je
l. 1877 ustanovil sv. Janez
Bosko, v slovenskem jeziku
je začel izhajati l. 1904.

Danes izhaja v 56 narodnih izdajah,
v 29 jezikih in v 135 državah.

Darove za vzdrževanje Salezijanskega
vestnika in za druge namene lahko
nakažete na račun, vpišete namen plačila
ter nas obvestite o namenu nakazila.

Salezijanci | Rakovniška 6 | 1000 Ljubljana

TRR 24200 – 9004141717 sklic 00 06

NASLOV UREDNIŠTVA

Salezijanski vestnik

Rakovniška 6

1000 Ljubljana

telefon: **01/42.73.028**

e-pošta: **vestnik@salve.si**

splet: **www.donbosko.si**

Spoštovani bralci Salezijanskega vestnika! Počitnice, čas dolgih dni in kratkih noči, ko se dan podaljša na najdaljšo mogočo mero, tudi nam obetajo marsikaj. Otroci se veselijo prostega časa, mladi kujejo načrte za razne avanture, starši si želijo oddiha ...

Zaključili smo pastoralno leto. Lepo praznovanje Marije Pomočnice je za nami. Posebej nam ostajajo v spominu tudi Škofijski pastoralni dnevi. Mnogi ste se jih udeležili ali ste o njih marsikaj slišali in brali. Skupni imenovalec teh srečanj po škofijah je lepo evharistično slavje kot vrh in središče vsega dogajanja po delavnicah in programih.

Pred nami je poletni čas, ki na eni strani ponuja plodovito poletje, polno tudi duhovnih ponudb, na drugi strani pa varljivo počitnikovanje, ovito v čudovito embalažo z malo vsebine.

Počitnice so torej pomemben čas. Za naravo je to čas bohotne rasti, ko se v zemlji in na drevesih oblikujejo plodovi. Poletje tudi za nas pomeni čas rasti, čas lepih dogodkov, ki so sad dolgotrajnega pomladnega dozorevanja. Veselimo se vseh novomašnikov, še posebej pa dveh salezijanskih, Jureta in Klemena. Dozorelo je žito, Gospod nam je naklonil novih delavcev. Hvaležni smo mu za to. Seme molitve mnogih molivcev je obrodilo.

Za mnoge izmed nas, duhovnike, salezijance, sestre hčere Marije Pomočnice, animatorje, katehete in še bi lahko našteval, je poletni čas čas številnih programov. Dovolj se je spomniti vseh oratorijev, ki potekajo po številnih župnijah po vsej Sloveniji, duhovnih vaj za mlade v Želimljem in na Bledu, Uskovniških tednov, raznih taborov in mnogih drugih počitniških programov za mlade. Vrhunec vsega bo svetovno srečanje mladih v Kölnu, ki ga bo s svojim obiskom zaznamoval tudi papež Benedikt XVI. Na mladih svet stoji in tudi krščanstvo. Potrudimo se, da čas med počitnicami ne bo izgubljen. Gospod nam namreč prav v tem času omogoča, da ga srečamo v svoji notranjosti, ga prepoznamo v prijateljstvu in dogodkih.

Hvala vsem, ki boste vso to pestro poletno dogajanje povezali v svoje molitve. Naj nam vsem don Bosko in Marija Pomočnica izprosita obilje Božjih milosti!

Marko Košnik

Pred 60 leti sem bil na misijonsko nedeljo v oktobru v Zagrebu posvečen v mašnika. V Ljubljani ni bilo škofa in tudi ne diakonov. Vsi so bili na Koroškem ali kje drugje. Jaz sem bil že diakon in sem takrat pred »osvoboditelji« bežal na Koroško in bil tam, dokler nas Angleži niso vrnili.

V TABORIŠČU NA TEHARJAH

Iz Vetrinja so nas prepeljali v Pliberk, kjer so nas predali partizanom, ti pa so nas strpali v živinske vagonne in nas peljali v Celje. Bilo je ravno telovo in imeli smo »procesijo« skozi mesto na Teharje. Pri vhodu v taborišče smo morali vse odvreči. Ves čas je bil z menoj g. Jakob Avguštín, poznejši inšpektor. Takoj drugi dan sva doživela presenečenje: dobila sva brevir. Tiste stvari, ki smo jih morali pri vhodu odvreči, so otroci – z nami so bile cele družine – morali razvrščati. Tam so bili tudi najini brevirji. Takrat je bil brevir v štirih delih. Eden od naših gojencev je videl te brevirje, se spomnil naju, vzel enega in nama ga prinesel. Bil je ravno pravi del za tisti čas. Tako sva imela vsaj to tolažbo, da sva lahko skupaj opravljala duhovniško molitev. Bil pa je to tudi znak, da je Nekdo mislil na naju. Zanimivo je tudi to, da sva bila v zaporu ravno toliko časa, dokler je veljal tisti del brevirja.

Jaz sem bil potem čez dva meseca posvečen v duhovnika in naslednjo nedeljo sem imel novo mašo na Rakovniku. Letos torej praznujem biserno mašo, ki jo bom obhajal 15. avgusta na Rakovniku, in se zahvalil Bogu in Mariji Pomočnici, da je bilo tako lepo poskrbljeno zame v mojem otroštvu, ko sem bil sirota brez staršev, da sem bil pri dobrih ljudeh, da sem bil sprejet v salezijansko družbo, kjer so mi najprej priznali prejšnjo šolo. Za to se moram zahvaliti takratnim sobratom v Veržeju, kajti prav zaradi tega sem l. 1945 že bil v zadnjem letniku bogoslovja in mi ni bilo treba iti k domobrancem. Tako sem prišel živ skozi Teharje, kjer je

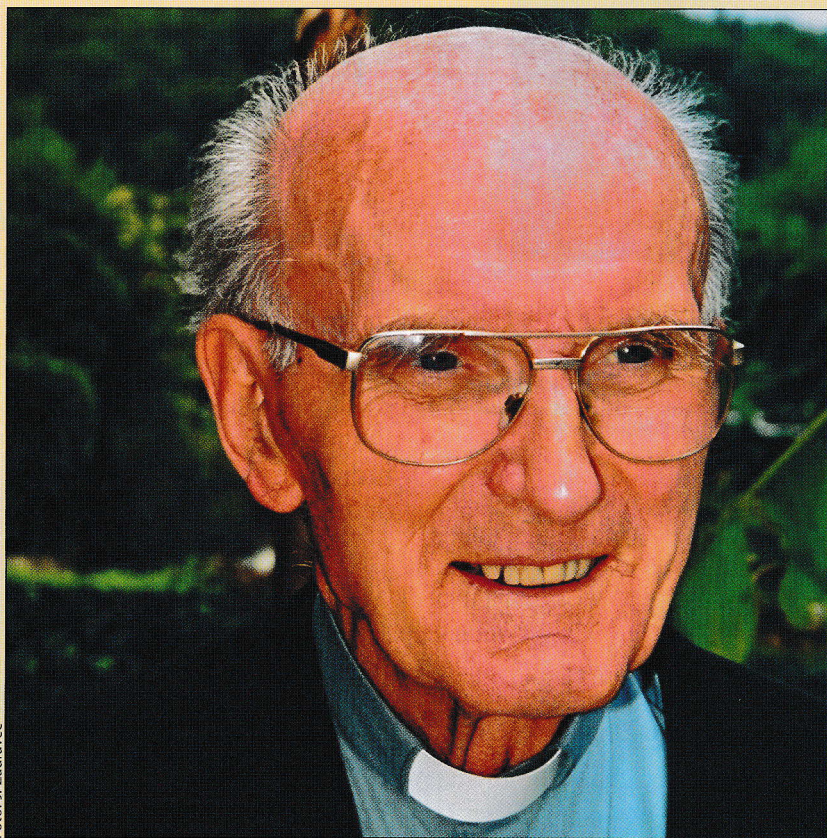

Foto: J. Zadravec

FRANC KUCHAR, BISEROMAŠNIK

NI ME SRAM, DA SEM BIL ZAPRT

toliko mojih sobratov bogoslovcev prejelo palmo mučeništva.

MOJE DUHOVNIŠKO POSLANSTVO

Od svojih duhovniških let sem jih 25 preživel v Sloveniji, 35 pa v diaspori, t. j. v Srbiji in Črni gori. Medtem sem bil trikrat v zaporu, prvič 15 dni, drugič 10 dni, tretjič pa leto in pol. Tega se nič ne sramujem. Za tisti čas je to pomenilo, da si »ta pravi«.

Zadnjih 10 let v diaspori sem preživel v Črni gori: 5 v Nikšiću in 5 v Podgorici. Najhuje je bilo v Nikšiću. To je bilo ravno takrat, ko se je v Jugoslaviji kuhala vojna in se je že vršilo etnično čiščenje. Ko sem nekega dne šel s kolesom skozi mesto, me je podrl tovornjak. Zlomil sem si roko in sobratje so me peljali v bolnico v Ljubljano; bilo je ravno ob osamosvojitvi Slovenije. V Črno goro sem

se vrnil, saj sem obljubil sestram, da bom prišel, če bodo one ostale. Nato sem bil še nekaj let v Podgorici in bil kolikor toliko aktiven.

Sedaj sem na stara leta na Rakovniku, kjer opravljam službo spovednika.

HVALA BOGU ZA DAR POKLICA

Ob biseromašnem jubileju se moram zahvaliti Bogu, da sem to, kar sem, kajti če bi ostal v svetu, Bog ve, kaj bi bilo z mano. Moj oče ni bil veren. Mama mi je umrla, ko sem bil še otrok. Ona je bila verna. Mogoče mi je prav ona izmolila milost poklica. Zahvalo dolgujem tudi družini, pri kateri sem bil za pastirja, patrom minoritom na Ptuj, kamor sem hodil k maši, in katehetu dr. Žagarju. Velika zahvala gre predvsem salezijanski družbi, glavna pa seveda Bogu in Mariji Pomočnici. **I**

MOJA POT K DON BOSKU IN GOSPODOVEMU OLTARJU

Letošnji dvojni jubilej (50 let duhovništva in 80 let življenja) me obvezuje k veliki hvaležnosti: najprej Bogu, od katerega prihaja vsak dober dar, in hvaležnosti mojim staršem, ki so me z vso ljubeznijo sprejeli in vzgajali. Tukaj želim obuditi nekaj spominov in vtisov iz prvih tridesetih let svojega življenja, od rojstva leta 1925 do duhovniškega posvečenja leta 1955.

MLADOST V MIRNIH ČASIH

Otroška in mladostna leta sem preživel v času miru med prvo in drugo svetovno vojno, v varstvu sv. Štefana, patrona župnijske cerkve v Sori. Zelo sem bil sem srečen, ko me je g. župnik poklical za mašnega strežnika.

Leta 1935 se je vsa verna Slovenija pripravljala na Evharistični kongres v Ljubljani. Bil sem navzoč na tem kongresu, leta 1939 pa tudi na mednarodnem kongresu Kristusa Kralja. Ob teh čudovitih dogodkih se je v meni prebujala skrita želja, da bi postal duhovnik. Morda sem jo predolgo skrival v sebi, da sem zamudil starostno mejo za redno šolanje. Zato sem začel s privatno gimnazijo. Prvi razred sem hitro in uspešno končal in takoj začel s pripravo za naprej. Ker se mi je duhovni poklic nekako odmikal, sem želel postati vsaj organist. Igranja sem se učil pri Lovru Hafnerju, organistu in skladatelju, doma v sosednji župniji Preska.

V NEMŠKI UNIFORMI

V času 2. svetovne vojne sem bil 23. avgusta 1943 kot osemnajstletni fant nasilno odpeljan v nemško vojsko. Pome so prišli trije orožniki prav v trenutku, ko sem doma na dvorišču

klepal koso za košnjo otave. Bil je to težek udarec za mamó, ki je tri mesece prej ovdovela ter ostala sama z mojo sestro doma na kmetiji.

Tako sem bil kot prisilni mobiliziranelec v nemško vojsko skupaj z mnogimi vrstniki z Gorenjskega in Štajerskega najprej v Nemčiji na Bavarskem, nato v južni in severni Franciji. Tam sem bil 6 mesecev na atlantski obali na rtu Cap Gris Nez. Na tem kraju smo med vsakodnevnimi bombardiranjimi dočakali 6. junij 1944, dan izkrcanja zavezniških sil. Po padcu Pariza v avgustu 1944 sem 5. septembra 1944 na francosko-belgijski meji prišel v ujetništvo. Po dolgih mesecih sem končno spet mirno spal.

RAJŠI BI PUSTIL ...

V tistem času je moj angel varuh imel večkrat kar precej dela, ko ni pustil, da bi me zadela »sovražnikova puščica«. Sklenil sem, da bi v situaciji, ko

bi se v vojni srečal s sovražnim vojakom iz oči v oči, rajši pustil, da jaz padem, kot pa da bi v samoobrambi njega prizadel. Hvaležen sem Božji previdnosti, da kljub večkratni nevarnosti nikoli nisem prišel v položaj, da bi se moral braniti.

Ujetniške mesece od septembra 1944 do februarja 1945 sem preživel skupaj z nekaj več kot 300 Slovenci v taborišču v južni Angliji. Z večino teh fantov sem se v februarju 1945 vrnil v Jugoslavijo, kjer sem nato še 3 leta služil jugoslovansko vojsko.

ŽELJA V MENI NI POJENJALA

Skozi vsa ta leta življenja v uniformi sem v sebi nosil željo, da bi postal duhovnik, kar pa se mi je zdelo že docela nemogoče. Leta 1947 sem v domači župniji v Sori pomagal kot organist samouk. Po naključju sem se tedaj na nekem pogrebu srečal z mladim salezijanskim duhovnikom >

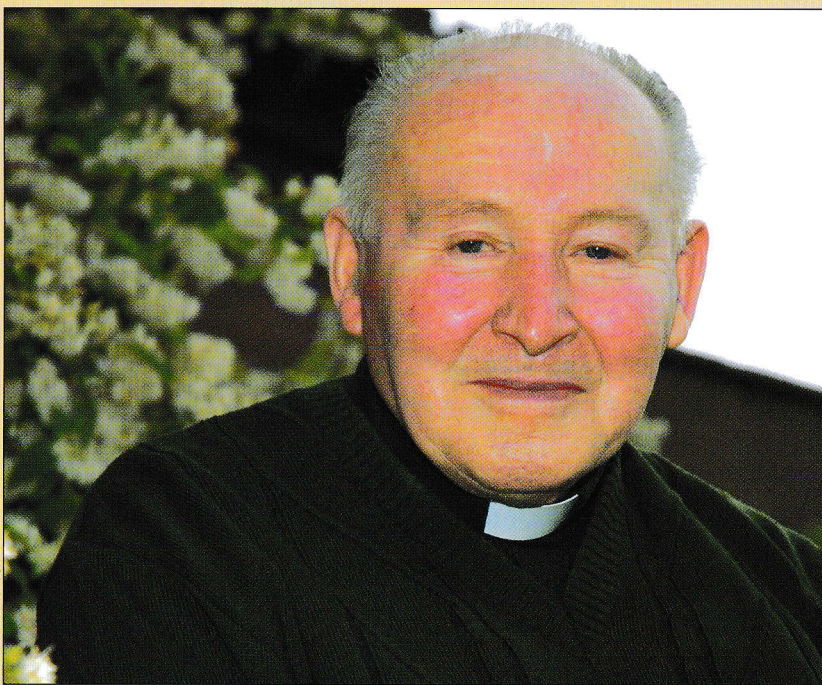

Foto: M. Lamovšek

Francem Kuharjem. Povabil me je, da bi pri salezijancih na Rakovniku lahko nadaljeval privatno gimnazijo. Tako sem že v začetku leta 1948 prišel na Rakovnik in privatno dokončal peti razred gimnazije. V avgustu leta 1949 sem bil sprejet v salezijanski noviciat na Reki. Tam sem leta 1952 na škofijski klasični gimnaziji maturiral in v jeseni istega leta začel študij bogoslovja na teološki fakulteti v Ljubljani.

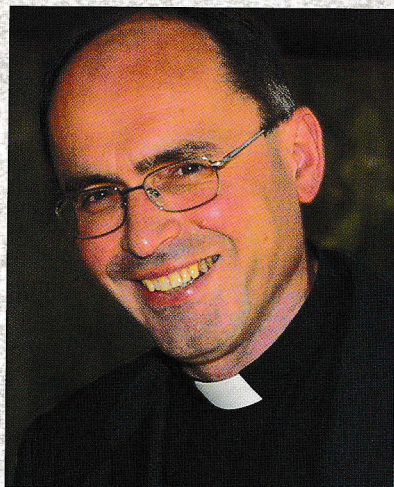
POSVETIL ME JE ŠKOF VOVK

Salezijanski bogoslovci smo bili v prvih povojnih letih nastanjeni v ljubljanskem škofijskem semenišču. Nekajkrat sem imel priložnost srečati se z g. škofom Antonom Vovkom. Njemu se moram zahvaliti, da sem bil v duhovnika posvečen že v začetku 4. letnika bogoslovja. Na svojo pobudo me je posvetil v domači župniji v Sori, na misijonsko nedeljo, 23. oktobra 1955. Za menoj je bilo tedaj že dobrih 30 let. Kot duhovnik sem potem nadaljeval študij bogoslovja do konca šestega letnika.

RAD BI SE ZAHVALIL

Ob letošnjem jubileju bi se rad iz srca zahvalil vsem, ki so me na poti v salezijansko družbo in v duhovništvo skozi vsa leta vse do danes duhovno spremljali. Med sobrati salezijanci jih je »nepregledna množica«, ki so mi svetili s svojim zgledom in me s svojo dobroto osrečevali. Ob svojem zlatem duhovniškem jubileju pa želim izraziti posebno hvaležnost svojemu sobratu, letošnjemu biseromašniku, g. Francu Kuharju, ki me je prvi povabil k don Bosku. Naj ga Bog živi in varno vodi do železne maše in še čez, tja do nebes! Na vseh postajah svojega potovanja skozi življenje sem doživel toliko dobrega in lepega od številnih sodelavcev in dobrotnikov, da jim ostajam večni dolžnik. Vsem naj Gospod na priprošnjo Marije Pomočnice obilno povrne z nebeškim blagoslovom! **I**

SREBRNOMAŠNIKI

LOJZE DOBRAVEC

predstojnik slovenskih salezijancev

Srebrnomašni jubilej doživljam kot postanek na poti. Vabi me, da se za trenutek ustavim, zamislim in ozrem na prehojeno pot - na vse radosti in bolečine, ki so me spremljale na tej poti - in da se napolnim znova močjo za vztrajanje v zvestobi.

V teh dneh se čutim na poseben način blizu vsem, ki sem jih srečeval in so zaznamovali mojo duhovniško pot. Veliko jih je. Z nekaterimi sem se srečal le bežno, z drugimi znova in znova, z nekaterimi hodim že leta in leta: kot vzgojitelj, učitelj, duhovni spremljevalec, spovednik, sobrat, redovni predstojnik, sodelavec, prijatelj. Blizu in daleč, v domovini in tujini, saj me duhovniška pot vodi tudi daleč po svetu. Vedno in povsod kot duhovnik in v zavesti, da me je Jezus poklical, posvetil in poslal, da bi bil njegov glasnik med ljudmi današnjih dni.

Meni je življenje Kristus. Te besede apostola Pavla sem izbral za svoje novomašno geslo v želji, da bil Jezus Kristus vedno središče mojega življenja, ga osmišljal, usmerjal in blagoslavljal.

Zakaj duhovnik in čemu 25-letno vztrajanje v zvestobi? Duhovniški poklic je in bo ostal skrivnost. Tako kot je skrivnost in nedoumljiv Bog sam. Eno pa je gotovo: Če bi se izneveril duhovniškemu poklicu in glasu, ki me nagovarja v globini srca, bi se izneveril tudi samemu sebi.

Hodi za menoj! Marsikaj se s časom spremeni. Minevajo leta, srebrijo se lasje. Božji klic pa ostaja svež, jasen in močan. Prav tak kot ob novi maši. Glas Prijatelja, ki hodi pred menoj. Hvala ti, Gospod, za prehojeno pot. Hvala ti za vse, ki sem jih srečeval na poti. Vsak je na svoj način zaznamoval in obogatil moje življenje.

25 let duhovništva, 25 let služenja in darovanja Bogu in ljudem, zlasti mladim. Vedno pa z eno samo željo, ki je napolnjevala že srce duhovnika Janeza Boska: Da bi bili srečni, srečni že tu na zemlji in srečni v večnosti.

Bogu sem hvaležen, da me je poklical na to pot in mi pokazal cilj, za katerega je vredno darovati življenje. **I**

FRANC KAVAŠ

duhovni pomočnik, Trstenik

Izhajam iz preproste, toda verne kmečke družine iz župnije Odranci, ki je znana tudi po večjem številu

duhovnih poklicev. V družini nas je bilo sedem otrok; eden je umrl, ko je bil star dve leti. Med nami je bilo globoko družinsko in versko ozračje, ki se je izražalo v rednem obisku nedeljske maše in v skupni molitvi.

K moji odločitvi za duhovni poklic so mi pomagali zgledi semeniščnikov iz naše vasi, ki so obiskovali gimnazijo v Želimljem. Radi so nam otrokom pripovedovali o življenju v Želimljem in don Bosku. Zlasti me je pritegnilo njihovo navdušenje nad poklicem, za katerega so se odločili. Ko sem nekoč ob pospravljanju sena povedal staršem, da sem se odločil za duhovni poklic, sta bila presenečena, vendar mi nista nasprotovala. Gimnazijo in noviciat sem končal v Želimljem, teologijo sem študiral v Ljubljani, večne zaobljube pa sem izpovedal pred vrhovnim predstojnikom v Rimu. Tri leta sem bil kaplan v Cerknici, pet let v Škocjanu na Dolenjskem, štiri leta župnik na Trsteniku na Gorenjskem, tri leta v Veržeju, pet let ponovno v Škocjanu, sedaj pa sem na Trsteniku kot duhovni pomočnik in za pomoč ostarelim in bolnim sobratom. Ob tej priložnosti želim izreči iskreno zahvalo Bogu in vsem, ki me podpirate s svojimi molitvami na moji duhovniški in redovniški poti. Naj vas vse spremlja Božji blagoslov in priprošnja Marije, pomočnice kristjanov. ■

SLAVKO PAJK

župnijski upravitelj, Celje

Pogosto razmišljam o svoji duhovniški poti in misli mi poletijo v domačo župnijsko cerkev sv. Lenarta

nad Laškim. Tam me je neke jesenske nedelje leta 1967 pred večernicami poklical župnik g. Anton Babič, da bi ministriral. V meni je zagorela iskrica ljubezni do oltarja in tistega, ki se na njem daruje. Misel, da bi tudi sam postal duhovnik, me je spremljala od prvih šolskih in ministrantskih let.

Ob misijonu leta 1962 sem prvič slišal za salezijance, dve leti zatem pa me je ob ponovitvi misijona letošnji zlatomašnik g. Franc Jamnik povabil na Rakovnik na duhovne vaje za ministrante. Tedaj je v meni dozorrel sklep, da tudi sam postanem duhovnik salezijanec.

Moje novomašno geslo je bilo: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Božji Sin.« Gospod me je pritegoval od rane mladosti in mi je blizu tudi danes. Kot salezijanec sem od nove maše naprej opravljal službo ekonoma po raznih skupnostih. Na poseben način sem začutil skrb Božje previdnosti za vse tiste, ki se mu posvetijo v delu za Božje kraljestvo.

Vedno bolj mi je blizu don Boskova življenjska podaritev mladim: »Bogu sem obljubil, da bom do zadnjega diha živel za svoje uboge fante.« Ob pripravi in gradnji Don Boskovega centra Celje in vzpostavljanju župnijske in mladinske dejavnosti v njem čutim, da je don Boskov vzgojni princip *biti z mladimi* zelo aktualen tudi danes.

Bogu sem iskreno hvaležen za dar duhovništva in redovništva v salezijanski družbi in ponovno se obračam na Marijo, pomočnico kristjanov s prošnjo: »Mati, svetuj nam na zemeljski poti!« ■

Dr. BOGDAN KOLAR **dekan Teološke fakultete U. L.**

Ko skušam na kratko povzeti kakšno skupno značilnost ali vodilno misel, ki je zaznamovala 25 let mojega življenja in duhovništva, ne morem spregledati, da je vse to minilo v času, ki ga je v Cerkvi in svetu globoko zaz-

namoval papež Janez Pavel II. Večkrat sem ga srečal, z njim govoril in ob njegovem učenju odkrival izjemno zgodovinsko osebnost. Ljudje, kot

je bil on, ustvarjajo zgodovino. Ob tem, da sem doživel velike družbene dogodke, sem imel priložnost, da sem duhovništvo živel na izviren način: za razliko od večine mojih duhovniških kolegov, ki so se vključili v župnijsko pastoralno delo, sem bil te oblike duhovniškega delovanja deležen le priložnostno. Prva leta po posvečenju so minila v nadaljevanju študija in pripravi na prihodnje delo v vzgojno-izobraževalnih ustanovah. Dobro desetletje sem se srečeval z dijaki v Gimnaziji Želimlje, s študenti na Teološko-pastoralni šoli in na Teološki fakulteti, z udeleženci Socialne akademije ter z mnogimi, ki so se zanimali za preteklost ljubljanske nadškofije, ko sem delal v arhivu nadškofije. Veliko osebno obogatitev je pomenilo sodelovanje s predstavniki svetega očeta v Sloveniji. Vselej je bilo izvirno doživetje čas, ki sem ga preživel med Slovenci v Kanadi in v Združenih državah. Poslanstvo, ki mi je bilo zaupano z duhovniškimi posvečenjem - to je moj poklic v Cerkvi in slovenski skupnosti - sem skušal bogatiti s talenti, ki mi jih je dal Gospod ter tako dati svoj prispevek pri ureničevanju naloge, ki jo ima naša kraljevna Cerkev in skupnost don Boskovich salezijancev. ■

Foto: J. Znidaršič

CERKNICA BLAGOSLOV SMC

Nedelja 19. junija je bila v cerkniški župniji prav poseben dan. G. nadškof msgr. Alojz Uran je blagoslovil naš salezijanski mladinski center. S to slovesnostjo so bila okronana dolgoletna duhovna in materialna prizadevanja mnogih ljudi, na čelu z našim g. župnikom Jožetom Vidicem, ki je oče in duša centra.

Praznovanje se je pričelo s slovesno sveto mašo, ki jo je daroval msgr. Alojz Uran ob somaševanju g. Lojzeta Dobravca, višjega redovnega predstojnika slovenskih salezijancev, našega g. župnika Jožeta Vidica in večjega števila gostov duhovnikov, med katerimi je bilo precej salezijancev. Mašo je sooblikovalo tudi veliko število mladih.

Mladi so oblikovali tudi program akademije, ki je sledila sveti maši. Na simboličen način (skozi zgodbo) je bil predstavljen dovršen del aktivnosti centra za mlade. Dogajanje so popestrili mladi pevci in glasbeniki: ministrantski, otroški, mladinski in mešani pevski zbor ter glasbena skupina Cirk'nca bend. Svoj delež pa so s pripunimi plesnimi vložki prispevali tudi skavti. Sledil je blagoslov.

Gostje, ki so prišli od blizu in daleč, so si lahko tudi ogledali celoten center in v lični brošuri, ki jo je ob tej priložnosti izdal SMC Cerknica, prebrali, kaj vse center lahko ponudi svojim obiskovalcem.

Praznovanje, ki so ga z dobrotami popestrile gospodinje iz župnije in

članice Karitas, je izzvenelo v večernih urah ob prijetnem klepetu, zvokih glasbe in spontanem veselju mladih. Razšli smo se s prijetnimi občutji in zavestjo, da z blagoslovitvijo naš center še bolj na široko odpira svoja vrata. H.S.

BLLED DUHOVNE VAJE V TIŠINI

Vikend za vikendom se pri sestrah HMP v Marijinem domu na Bledu vrstijo skupine duhovnih vaj. V prvomajskih počitnicah pa – kot da ni nobene skupine – mir in tišina. A vendar le na zunaj. Enajst deklet zelo različnih starosti je v tišini Marijinega doma in blejske narave prisluškovalo Božjemu glasu in odpiralo svoja srca Božjemu soncu. Niso se bale ustaviti, umolkniti pred hrupom vsakdana, pogledati vase in se srečati z Gospodom. In ni jim bilo žal. Marsikatero življenjsko vprašanje se je rešilo ob meditaciji Božje besede, tihi molitvi in v osebnih pogovorih. Sestre smo se veselile z njimi, ko smo jih gledale, kako od-

hajajo domov mirne, nasmejanih obrazov in z novo življenjsko močjo.

s. Marija Imperl

SODRAŽICA 10-LETNICA KRESNIČKE IN NOVI KLUB MAME MARJETE

Mladi iz sodraške župnije, ki so celo desetletje v Kresnički odkrivali in razvijali svoje talente ter na različne načine sodelovali na oratoriju, so prav v jubilejnim letu prevzeli vodstvo oratorija. Odgovorna odločitev mladega rodu!

Prek volitev so izmed svojih vrstnikov oz. animatorjev izbrali tri odgovorne, za katere so prepričani, da so vredni zaupanja ter sposobni sodelovanja in vodenja oratorija.

Ob 10-letnici delovanja Kresničke smo razširili del naše dejavnosti v klub Mame Marjete (klub MM). V našem novem klubu poleg sotrudnic že zavzeto sodeluje nekaj žena, ki se zavedajo, kako je v današnjem času našim mladim zelo potrebno dati pravo lestvico vrednot za življenje. Starši smo prvi vzgojitelji in učitelji, ki smo dolžni opraviti to odgovorno in večkrat zelo težko nalogo. Neodgovorno in zmotno se je zanašati na nekoga, ki bo našim otrokom v dobi odraščanja popravil in poskušal nadoknaditi našo zamujeno vzgojo.

Problem današnjega časa, ko starši lahko nudijo svojim otrokom zelo veliko, najmanj pa svojega dragocenega časa, tudi mi zaznavamo pri delu z mladimi, zato bo poleg različnih dejavnosti, ki jih načrtujemo, naša prva in glavna skrb vzgoja za vrednote. Ljubica Košir

Duhovne vaje na Bledu

Foto: HMP

CELJE

RAZGLAŠENA ŽUPNIJA BL. ANTONA MARTINA SLOMŠKA

Na binkoštno nedeljo (15. 5. 2005) je mariborski pomožni škof in generalni vikar v Celju, na Don Boskovem trgu, razglasil novo župnijo: Celje - Blaženi Anton Martin Slomšek. V okviru slovesnosti razglasitve nove župnije med evharističnim bogoslužjem na binkoštni praznik je gospod Stres blagoslovil tudi kip Marije, pomočnice kristjanov ter znamenje - križ, ki je postavljeno na mestu, kjer naj bi nekoč stala župnijska cerkev bl. Antona Martina. Do takrat pa se bo župnijsko občestvo zbiralo v kapeli Don Boskovega Centra na Don Boskovem trgu 1.

Župnijo Blaženega Antona Martina Slomška je mariborski škof zaupal v trajno upravljanje don Boskovim salezijancem.

Slovesnosti razglasitve so se udeležili številni duhovniki, zlasti iz dekanije Celje, ter salezijanski duhovni-

ki; navzočih je bilo tudi veliko vernikov, ki odslej pripadajo novi župniji, ter vernikov iz sosednjih župnij.

Blagoslov kipa Marije Pomočnice

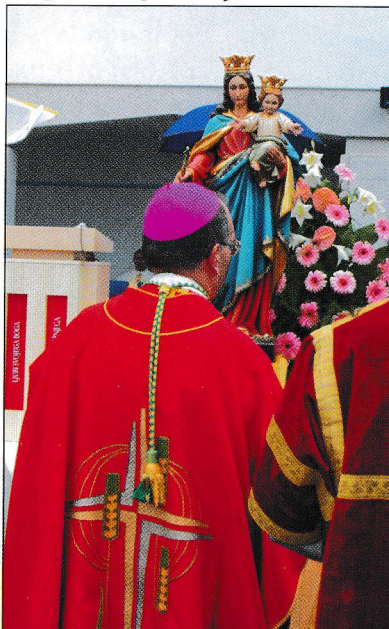

Foto: G. Valič

Foto: G. Valič

Blagoslov krščanskega znamenja

Hvala vsem, ki darujete za izgradnjo don Boskovega centra v Celju.

SVOJ DAR lahko nakažete na Don Boskov center Celje, Don Boskov trg 1, 3000 Celje, ki ima odprt transakcijski račun pri Banki Celje d.d. pod številko **06000-0929837158**, ali pa ga oddaste v kateri od salezijanskih ustanov. V pomoč pa nam bi bilo tudi kakšno ugodno posojilo.

Slovesno sveto mašo ob razglasitvi nove župnije je vodil mariborski pomožni škof dr. Anton Stres

Foto: G. Valič

VÉLIKI OČETJE

Obdobje Cerkve po smrti apostolov je bilo zaznamovano s cerkvenimi očeti. Ti so utrdili verski nauk, ki so ga med različne narode ponesli. Gospodovi apostoli in so ga sprejela ljudstva, med seboj različna po jeziku, kulturi, tradiciji, navadah ...

BESEDILO: dr. PASCUAL CHÁVEZ V.
ILUSTRACIJA: UMBERTO GAMBA

Apostoli so izpolnili, kar jim je Gospod naročil. Med prvimi spreobrnjenci v krščanstvo je bilo vsega po malem: preprosti ljudje s pičo kulturo, plebejci, sužnji, pa tudi svobodni ljudje, rimski patriciji, ljudje velikega slovesa na področju literature in umetnosti ... Mlade krščanske skupnosti so potrebovale svetih, razumnih in preudarnih pastirjev, ki so bili sposobni razumeti izzive in reševati težave, ki so se začenjale pojavljati znotraj skupnosti in tudi zunaj njih. Stvarnost je postajala vedno bolj zapletena, to pa je terjalo vedno bolj čvrsto strukturo, ki naj bi vzdrževala, ščitila in spodbujala rast družbenega telesa.

Začetki Cerkve

Že v času apostolov so se pojavljale težave v zvezi z avtoriteto, istovetnostjo in pristnostjo, o čemer nam pričajo Pavlova pisma in zbor apostolov v Jeruzalemu (Apd 15). Težave glede inkulturacije (vživljanja v kulturo) evangelijev, potreba po ureditvi organiziranosti skupnosti, podeljevanje zakramentov, versko učenja in delovanje na karitativnem področju – vse to je pripomoglo k oblikovanju služb, v katere so usmerjali usposobljene ljudi in take z neomadeževanim slovesom. To so bile službe diakonov, oznanjevalcev Besede, katehetov. Razšir-

janje skupnosti v različna kulturna okolja ni načenjalo občutja enotnosti, povezanosti in pripadnosti eni Cerkvi, ki jo je bil Pavel opisal kot mistično Kristusovo telo. Prvi kristjani so to enotnost slavili in krepili pri lomljenju kruha, v pripadnosti isti veri in v občestvu s škofom. Verniki so se na svoj način udeleževali življenja skupnosti in do konca 5. in 6. stoletja je škofovo ludo ljudstvo. Za to službo so izbirali ljudi, ki so izstopali po svojem poznavanju in razlaganju svetega pisma, dokazovali preudarnost in modrost v vodenju, doslednost v osebni življenju in sposobnost razločevanja med različnimi filozofskimi in kulturnimi miselnimi tokovi, ki so se pojavljali zdaj v širši družbi zdaj znotraj Cerkve same. Zaradi njihove svetosti, zaradi pravovernosti in odličnosti njihovega nauka se ena skupina teh pastirjev imenuje cerkveni očetje.

Cerkveni očetje

Po nicejskem koncilu (325), razvodju v zgodovini starodavne Cerkve, **Bazilij** predstavlja vzorčni lik 4. stoletja. Ko ga je pritegnil Kristus, je zapustil kariero intelektualca in se v samoti popotil v iskanje Boga. Po imenovanju za škofa je postal izjemen pridigar in plodovit pisatelj, ki se je soočil z velikimi problemi in spori v svojem času. **Ambrož**, ki ga je množica izbrala za škofa, je bil namestnik v Milanu in katehumen. Voljo ljudi je sprejel kot

Božjo voljo. Izkazal se je kot svoboden in pogumen mož. Cerkev je obogatil tudi s pisnimi deli razlage Božje besede in s prvo razpravo o krščanski moralni.

Hieronim je bil navdušen preiskovalec Svetega pisma in vzhodne krščanske književnosti. Začel je prevajati različna dela z namenom, da bi bila poznana tudi na zahodu. Njemu gre zahvala za Vulgato, latinski prevod Svetega pisma.

Avguštin je verjetno najbolj poznan. Po burni dobi odraščanja in zgodnji mladosti v iskanju je našel, kar je iskal, ko je poslušal neko Ambroževo pridigo. Pogovori z njim, branje Svetega pisma, vztrajnost in neutrudna molitev njegove matere Monike so ga pripeljali do dokončne spreobrnitve leta 386. Deset let pozneje je postal škof v Hiponu. 34 let je poučeval Božje ljudstvo z neizčrpnim in bogatim pridiganjem. Kot priča in branitelj vere nasproti zmotam svojega časa je bil vzor in vzgojitelj pastirjev, poklicanih, da se dajo na razpolago svoji čredi, da jo hranijo z Besedo in zanjo dajo svoje življenje.

Navedel sem le nekatera slovita imena, lahko pa bi jih še mnogo več, z Vzhoda na primer Janeza Krizostoma, Klemena Aleksandrijskega, Origena, Anastazija, Gregorija Nacianškega; pa tudi z Zahoda: Ciprijana iz Kartagine, Leona, Gregorja Velikega ... Njihovi zapisi ne prenehajo biti hrana za Božje ljudstvo.

Vzgoja brez kazni

BESEDILO: prof. TONE CIGLAR

Foto: M. Lamoušek

Zakaj šele grožnja ali strah pred kaznijo odvrneta otroka (človeka) od dejanja, ki ni na mestu? Zakaj ne zaleže beseda, ampak je treba poseči po telesni ali psihični bolečini? In kaj je v naravi človeka, da tako rad posega po sredstvih, ki drugemu povzročajo nelagodje, strah in bolečino? Zakaj kazen tako trdovratno vztraja v vzgojni praksi, kakor da se brez nje ne bi dalo shajati? Pri Boskovih je bilo nekoliko drugače: mati Marjeta je imela vedno šibo na vidnem mestu, ni je pa nikdar uporabila. Janez Bosko se je kot vzgojitelj iz tega naučil, da je najboljša kazen bila vedno tista, ki je ni uporabil.

Kazen – boleča zarez med staršem in otrokom

Kakor koli že, vsak otrok najbrž razmišlja tako: kako to, da pravijo, da nas imajo radi, pa nas pretepajo!? Liesl Frankl je napisala knjižico o naraščajočem nasilju nad otroki s pomenljivim naslovom: *Kdor ljubi, ne tepe?* Zares, kako naj otrok združi ti dve dejstvi: ljubezen in kazen?

Mati Marjeta ni pustila, da bi njena materinska ljubezen do otroka bila omadeževana s kaznijo. Zaupanje in prisrčen odnos, popolna odkritosrčnost otrok do nje, to je bilo vzgojno ozračje, v katerem so odrasčali njeni otroci. Kazen, ki jo velikokrat uporabimo zaradi prizadetosti, izgube oblasti nad seboj, vnese med mater – očeta in otroka razpoko, pregrajo. Morda je to začetek konca odkritosrčnosti in torej pravega vzgojnega učinkovanja.

Kazen – poravnava za slabo dejanje

Otrok hitro vzpostavi vzročno povezavo med slabim dejanjem in kaznijo: za prekršek je prejel npr. toliko udarcev, sedaj je zadeva urejena, poplačal jo je s prestano kaznijo. In se je nekaj slabega naučil za življenje: če je pripravljen plačati določeno ceno – kazen, ker v prestopku – dejanju vidi večjo vrednoto, bo to seveda storil. Stvari torej niso dobre in se jih moramo držati ali slabe in se jih moramo izogibati, pač pa je to odvisno samo od mene, če sem pripravljen plačati določeno ceno. Življenje postane svojevrstno trgovanje.

Kazen – ko so izčrpana vsa druga sredstva

Kazen se običajno nanaša na dejanje, ki je bilo storjeno, torej za nazaj. Tega ni mogoče popraviti s kaznijo, ampak samo z drugačnim, boljšim ravnanjem. Otroka je treba poučiti, kaj je slabo dejanje, zakaj se mu moramo izogniti in kakšno ravnanje je pravo. Če to dojamemo ob svoji napaki, potem je doživel pomenljivo izkušnjo v življenju.

Sv. Janez Bosko je zato zahteval, da naj kazen pride na vrsto šele, ko so izčrpana vsa druga sredstva. Pri njem, ki je imel dolga desetletja opraviti z mladimi, med njimi so bili mnogi težavni, ni bilo treba nikdar poseči po kazni. Rajši je imel pogovor, zaupanje, dobrohotnost, potrpljenje, asistenco, pravočasno opozarjanje in opomin.

Kazen – ni je treba zanikati

Kazni nikar ni treba zanikati. Otrok pač mora spoznati, da so v življenju meje, zakonitosti, tako v fizičnem kot v duhovnem svetu, ki jih ne sme nihče prestopiti, ne da bi zato utrpel posledice. Vsako zlo, ki ga storimo, se od nebes odbije in nam pade na glavo. Kakor torej vsi normalni ljudje spoštujemo in upoštevamo fizične zakonitosti, prav tako tudi socialne, moralne, etične in verske. Kdor se jih ne drži, ga stvari same najbolj tepejo. Tukaj velja pregovor: Kdor ne uboga, ga tepe nadloga! Za dobrega človeka je slabo samo največja kazen. Le zakaj bi morali človeku vtepati v glavo stvari s palico? S kaznovanjem otroke silimo v nezrelo ravnanje. Trenutno morda imamo mir, vendar slej ko prej rodi sto drugih načinov nezaželenega ravnanja. Strah

pred kaznijo, vzgojiteljevo agresivnostjo, poniževanjem, razvajanjem prav gotovo nima trajno dobrih posledic.

Kazen – preveč tvegana odločitev

Sv. Janez Bosko nam iz svoje vzgojne prakse med drugim svetuje: "Gotovo se je lažje razburjati kakor potrpeti, groziti otroku kakor ga prepričati. Dejal bi celo, da je lažje za našo nepotrpežljivost in prevzetnost kaznovati tiste, ki se upirajo, kakor pa jih poboljšati s tem, da jih vztrajno in dobrohotno prenašamo. Nikoli ne pustite vtisa, da ste kaj ukrenili v razburjenosti. Zelo težko je pri kaznovanju ohraniti tisto mirnost, ki ne daje vtisa, da ravnamo zaradi obrambe oblasti ali zaradi razdraženosti. V duši ne sme biti razburjenja, v očeh ne zaničevanja in ne sramotilne besede na jeziku."

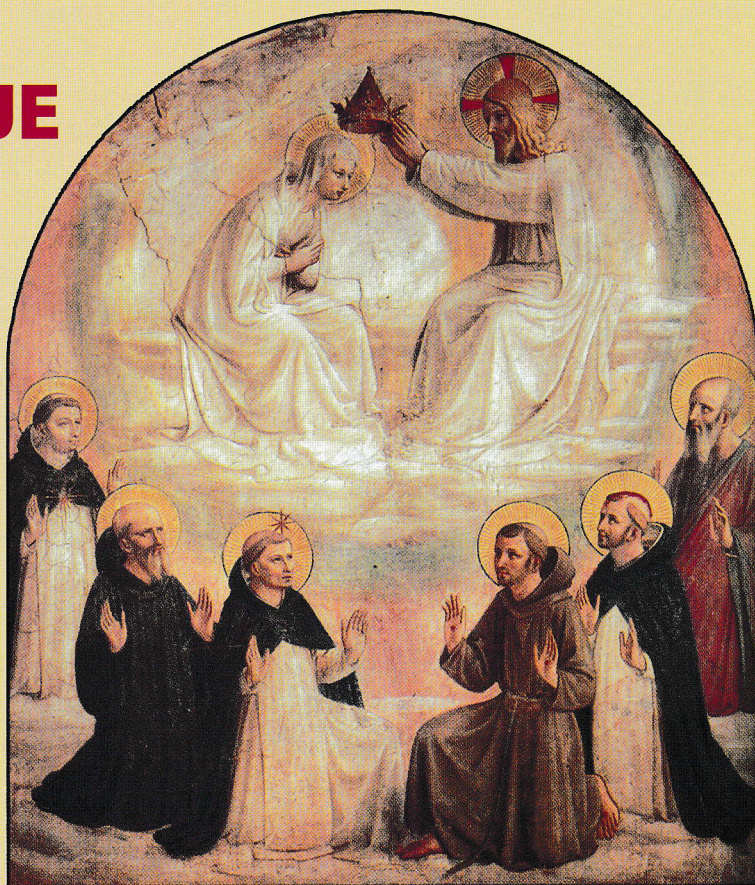
Vzgoja brez kazni je naporna

Taka vzgoja je za vzgojitelja naporna, vendar rodi zlahtne sadove za prihodnost. Od odraslih zahteva najprej zrelo ravnanje, ki naj ga otrok posnema kot nekaj samo po sebi umevnega. Nobena dobra in velika stvar se ne doseže brez truda in napora. S šibo z mladega drevesa oklestimo že same cvetove; kako bi potem mogli na tem drevesu pozneje obirati zrele in sočne sadeže! Vzgojitelji, bodimo kot dobri vrtnarji, ki sadik ne pomenjajo, polomijo, jih ne poškodujejo ali jih kaznujejo s strupenim škropivom, ampak jih skrbno gojijo. Zato so bogato nagrajeni z obilnimi in zdravimi plodovi. |

MARIJINO VNEBOVZETJE

BESEDILO: s. MARIJA ŽIBERT

O dejstvu, da je bila preblažena Devica Marija tudi s telesom vzeta nebesa, nam Sveto pismo izrecno ne govori. Zato ni čudno, če se je vera v to resnico jasneje začela v Cerkvi uveljavljati šele v prvih stoletjih krščanstva.

Pij XXII. v konstituciji *Preda-režljivi Bog*, s katero je leta 1950 razglasil versko resnico o Marijinem vnebovzetju, pravi: Vzvišena Mati božja je »kot najvišjo krono svojih odlik dosegla to, da je bila obvarovana trohno-be groba in da je, podobno kakor njen Sin, po pridobljeni zmagi nad smrtjo bila s telesom in dušo dvignjena na vrhunec nebeške slave, kjer naj bi kot Kraljica bleščala na desnici svojega Sina, nesmrtnega Kralja vekov«.

ZGODOVINA PRAZNIKA

Popolne gotovosti v zvezi z začetkom praznika Marijinega vnebovzetja tudi danes še ni. V Jeruzalemu je bil v 6. stoletju zagotovo splošno sprejet praznični dan, ko je Marija »zaspala« v Gospodu. Že pred začetkom 10.

stoletja je bil praznik Marijinega vnebovzetja v Carigradu med največjimi prazniki liturgičnega leta. Ob koncu 13. stoletja so začeli ves mesec avgust obhajati kot neke vrste bizantinski Marijin mesec.

V Rimu so začeli obhajati ta praznik okoli leta 650 pod naslovom rojstni dan sv. Marije. Prvo pričevanje o prazniku vnebovzetja pa najdemo praktično istočasno v papeški liturgiji v prošnji »Veneranda«; to prošnjo je papež Sergij leta 687 dodal kot glavno prošnjo za procesijo 15. avgusta.

Pri nas na Slovenskem je že sam sprejem krščanstva tesno povezan z Marijinim vnebovzetjem. Prva cerkev med pokristjanjenimi Slovenci na Koroškem, Gospa sveta, je vsekakor bila že takoj od začet-

ka posvečena Mariji vnebovzeti. Danes je v Sloveniji Mariji vnebovzeti posvečenih 86 cerkva.

VSEBINA PRAZNIKA

2. vatikanski koncil pravi ob koncu konstitucije o Cerkvi: »Jezusova Mati je v nebesih že poveličana po telesu in po duši in je kot taka podoba in začetek Cerkve, ki naj bo v prihodnjem veku dovršena; tako sveti tu na zemlji potujočemu Božjemu ljudstvu kot znamenje trdnega upanja in tolažbe, dokler ne pride Gospodov dan« (C 68).

To, kar se je zgodilo na Mariji, kaže vnaprej, kaj se bo zgodilo na nas vseh, na celotnem Kristusovem skrivnostnem telesu. V Mariji je že uresničeno tisto, kar naj se uresniči za nas vse ob koncu časov. Marija je tako podoba zmagoslavne Cerkve.

PROSITE IN BOSTE PREJELI

Spoštovani molivci in molivke za družine, mladino in za duhovne poklice! Za nami je nekaj pomembnih dogodkov za vesoljno in krajevno Cerkev. Najprej je tu smrt velikega pričevalca vere, papeža Janeza Pavla II. Potem je sledila hitra izvolitev Benedikta XVI. Bogu smo hvaležni za prvega in drugega.

Za Cerkev v Sloveniji so bili pomembni škofijski pastoralni dnevi. To je bilo močno pričevanje vere. Jaz sem se udeležil škofijskega pastoralnega dneva v Mariboru, kjer je bil zelo bogat in pester program. Posebno sem bil vesel dejstva, da je bila v program vključena celodnevna molitev pred Najsvetejšim v mariborski stolnici. Ves dan so se vrstile razne skupine, ki so oblikovale molitev za različne potrebe naroda in Cerkve. Posebej smo pred Najsvetejšim molili za družine, mladino in za nove duhovniške in redovniške poklice ter za stanovitnost in zvestobo tistih, ki so se že odzvali na Gospodov klic. Gospoda smo prosili, naj podari poklicanim duha modrosti, dar razločevanja in poguma, da se svobodno in velikodušno odzovejo na Božji klic. Odziv na povabilo k molitvi je bil kljub mnogim forumom in delavnicam razveseljiv, saj je bila stolnica ves dan polna molivcev ... Bogu hvala!

Globoko doživet in lepo obiskan je bil tudi molitveni dan za duhovne poklice 28. maja na Rakovniku v Ljubljani. Različne molitvene skupine so oblikovale molitev rožnega venca, salezijanec Miran Sajovic je z navzočimi razmišljal o duhovnih poklicih, salezijanski bogoslovci so vodili molitveno uro, salezijanski višji predstojnik

V mesecu juliju bodo **duhovne vaje** za molivce za duhovne poklice na Kureščku in v Veržeju. Duhovne oči bomo uprli v evharističnega Jezusa in Njegovo mater Marijo – evharistično ženo. Že sedaj pa vas vabim tudi na **molitvena srečanja**, ki bodo v osrednjih Marijinih romarskih svetiščih v soboto 10. septembra.

Lojze Dobravec pa je vodil somaševanje. Srečanje so sklenili s petimi litanijami Matere Božje. Pri teh molitvenih srečanjih smo molili tudi za letošnje novomašnike in kandidate za redovništvo, ki so ali še bodo izrekli svoje redovne zaobljube.

Med letošnjimi novomašniki sta bila na praznik apostolov Petra in Pavla v ljubljanski stolnici posvečena tudi dva salezijanska novomašnika, in sicer Jure Babnik, ki prihaja iz župnije Litija, in Klemen Balažič iz župnije Šenčur. Oba se zahvaljujeta za vašo stanovitno molitev za duhovne poklice in se priporočata tudi za naprej, saj se zavedata, da končno ni tako težko postati redovnik salezijanec, nekoliko bolj zahtevno je ostati zvest vse življenje. Dragi molivci, vam in sebi želim obilo radosti in duhovne tolažbe ob letošnjih novomašnih praznovanjih z željo, da bi bila oblikovana tako, da bodo močan klic in vabilo tistim, ki jih Bog kliče v duhovniški ali redovniški poklic.

Z željo, da bi čas počitnic in dopustov lepo preživel, se duhovno in telesno okrepi, vas prav lepo pozdravljam.

IVAN TURK
voditelj molivcev

CERKEV ŽIVI IZ EVHARISTIJE

Gospod, usliši naše zaupne prošnje:

JULIJ

Za letošnje novomašnike, za redovnike in redovnice, ki začenjajo pot posvečenega življenja, za njihovo stanovitnost in zvestobo.

AVGUST

Za odrasle in mladino, da med počitnicami in dopusti ne bi pozabili na duhovno dimenzijo svojega krščanskega življenja. Vse naj spremlja Božji blagoslov po priprošnji Marije Vnebovzete.

SEPTEMBER

Za vse otroke, učitelje in vzgojitelje, da bi ob pridobivanju znanja večjo pozornost posvetili tudi kulturi duha in srca.

MOLITVENI NAMENI

SMG-JEV POLÉT

BESEDILO: mag. MARKO KOŠNIK

Salezijansko mladinsko gibanje (SMG) v času počitnic še posebej zaživi. Ustvarjajo ga konkretne osebe, skupine, dejavnosti in programi; napaja ga salezijanska mladinska duhovnost (SMD), ki v sebi nosi optimizem vstalega Kristusa in poslanstvo Kristusa, Dobrega pastirja.

Dragi mladi, prijatelji don Boska in Marije Dominike Mazzarello!

Počitnice so primeren čas, da poživimo zavest pripadnosti SMG-ju. Pred nami je velik izziv. Pripravljamo se na Zbor SMG, ki bo 4. in 5. novembra letos. Zbor pomeni

srečanje predstavnikov najrazličnejših skupin, ki imajo skupno identiteto. Naša identiteta zajema iz dveh likov: don Boska in Marije D. Mazzarello. Priznati moramo, da jasne identitete še nimamo. Iščejo jo. Čaka nas veliko dela. Cilj, ki ga želimo uresničiti med poletnimi počitnicami je, da poživimo zavest skupne pripadnosti. Kako to storiti? V skupinah, pri raznih aktivnostih in programih želimo o tem spregovoriti tudi s pomočjo letakov in vprašalnikov. Poletje s pestro ponudbo programov nam to delo zelo olajša.

Don Bosko nas uči, da so počitnice in prosti čas rodovitno okolje bodisi za dobro bodisi za slabo. Izkoristimo to priložnost za dobro. Ne sme nam biti vseeno, kako preživljamo prosti čas mi in kako ga preživljajo naši vrstniki. Naj nas pri tem spodbuja misel, da pripadamo SMG. Pomislimo samo na oratorije in na ora-

torijske animatorje: na oratorijih po Sloveniji sodeluje več kot 4.000 animatorjev in ob njih mrgoli 14.000 glava množica otrok; mnogi mladi in njihovi animatorji, salezijanci, sestre HMP so vključeni pri duhovnih vajah v Želimljem in na Bledu, na Uskovniških tednih, po salezijanskih mladinskih centrih in župnijah, na Skali in še kje drugje.

Da, to je pravo gibanje, ki v Cerkev na Slovenskem prinaša novo mladost.

Poleg splošne pripadnosti temu gibanju želimo, da se SMG prepozna tudi navzven. To je naslednji korak. Pripadnost SMG pomeni tudi biti včlanjen v SMG. V ta namen uvajamo kartice SMG, ki jih bodo dobili naprej animatorji in aktivni člani salezijanskih mladinskih centrov, naših ustanov in programov. A o sami kartici morda kaj več v naslednjih številkah Salezijanskega vestnika.

SMG je pravo gibanje, ki v Cerkev na Slovenskem prinaša novo mladost

Ne sme nam biti vseeno, kako preživljamo prosti čas mi in kako ga preživljajo naši vrstniki.

NI POLÉT

ZVEZDA? NE, HVALA.

Matjaž, ti si Mariborčan. Kaj ima Maribor skupnega z don Boskom?

V Mariboru je edina župnija v Sloveniji, ki nosi ime po don Bosku. Žal še vedno nimamo svoje cerkve, imamo le župnišče s kapelo in nekaj prostori. A to ni ovira, da tu ne bi vladal don Boskov duh. To se izkazuje na vseh področjih delovanja župnije, še posebej pa v okviru SMC Maribor, kjer se zbiramo mladi. Ponosni smo tudi na naš »Vlak veselja«, ki stoji na zemljišču za bodočo cerkev in mladinski center in ki bo, tako upam, v prihodnjih mesecih spet oživel in privabljal mlade iz okoliških blokovskih naselij.

Si animator. Kaj za tebe to konkretno pomeni?

Kljub študiju v Ljubljani sem še vedno animator SMC Maribor. V župniji delam predvsem kot »glasbeni animator«. Poleg tega rad priskočim na pomoč tudi pri pripravi drugih projektov. To me izpopolnjuje in mi postavlja nove izzive, da pokažem mladim, da lahko s tem, ko si animator, narediš veliko dobrega za druge mlade, hkrati pa osebno rasteš in razvijaš svoje talente.

S pesmijo »Dominik–vzornik« si zmagal na festivalu VOX. Postal si zvezda. Tvoji vtisi? Kje vidiš povezavo med vero, glasbo in življenjem mladih danes?

Zaredi tega uspeha nisem nobena zvezda! Mislim, da je Dominik Savio večja

Foto: J. Babnik

zvezda kot jaz in da zasluži kakšno novo mladostno skladbo. Prav to me je vodilo pri nastajanju te pesmi. Vsekakor sem tega uspeha vesel, ker sem ubral drugačen način. Sam glasbeni stil skladbe, predvsem pa nastop in odrski šov, so bili nekaj novega. Nekaj, s čimer sem želel vzbuditi pozornost predvsem pri mlajši generaciji. Mladi so navdušeni. Za mlade je danes glasba »potrošna roba«. Morda jim lahko v množični ponudbi pop zvezdnikov in enodnevnih hitov z duhovno glasbo ponudimo kaj več. Zame je ta glasbena zvrst eden izmed največjih temeljev nove evangelizacije in želim jo ustvarjati za tiste, ki so se od Cerkve oddaljili ali pa jih sploh ni blizu. Prav tako pa se mi zdi pomembno, da se mladim dovoli in da se jih spodbuja, da igrajo in ustvarja-

jo tovrstno glasbo v okviru župnij. Za marsikaterega izmed njih je to edini stik z župnijskim občestvom in prav prek tega imajo možnost sčasoma zaživeti polno življenje mladega kristjana. Glasba je bila tudi pomemben del don Boskovega načina vzgoje in tudi on ji je namenjal posebno mesto.

Ali poznaš SMG? Ali je to kaj povezano s festivalom Ritem Duha?

Ideja za Ritem Duha se je rodila med mladimi animatorji našega mladinskega centra. Vesel in ponosen sem, da je ta festival sodobne krščanske glasbe sedaj tudi uradno del SMG. Ena izmed temeljnih idej festivala je namreč tudi ta, da povezuje vse generacije, predvsem pa mlade ob glasbi, ki nosi globlja sporočila kot današnje radijske popevke. Torej pri vsem skupaj ne gre le za tekmovanje glasbenih skupin, ampak za srečanje in druženje. Upam in želim, da bodo mladi iz vseh salezijanskih centrov in župnij ta festival počasi vzeli za svojega. Da bo ponos in delo nas vseh, celotnega SMG.

V novembru bo Zbor SMG. Kako gledaš na to srečanje in kaj v zvezi z njim pričakuješ?

Dejansko sem tega srečanja zelo vesel in se mi zdi pozitivno, da se bo končno »zgodilo«! Od vsega skupaj pa pričakujem predvsem veliko novih smernic in idej, kako se medsebojno bolj povezati ter načrtov, kako bo SMG zares bolj enotno in prepoznavno.

VZGOJA ZA ODGOVORNOST

PRIPRAVILA: MARIJA STAVANJA

Z vzgojo mladim želimo dati smisel, jih spremljati pri iskanju vrednot, jim omogočiti iskanje z evangeljsko in krščansko ponudbo ustrezno času, v katerem živimo. Mladim moramo ponuditi možnosti, da se spoprimejo z izzivi in da prevzemajo tudi odgovornost za svoje vedenje in ravnanje.

Danes so mladi zelo avtonomni pri določanju samih sebe. Starši in vzgojitelji jih moramo na tej poti spremljati, varovati, podpirati, slediti in nenehno graditi na dialogu, ki jih bo opozarjal tudi na nevarnosti. Tudi ko zaidejo na stranpot, je treba biti z njimi, jim pokazati naklonjenost in spoštovanje, nikakor pa ne odobravati slabega in jim popuščati. Mnogokrat je treba izreči jasen *da* in jasen *ne*, da se jih naravnava in vodi v dobro.

Mladost je obdobje in čas, v katerem moramo ustvarjati ugodne razmere za odgovorno ravnanje. Iz osebne odgovornosti za kaj raste kasneje soodgovornost za skupne stvari in človek je bitje sobivanja.

Foto: M. Lamovšek

Mladi so občutljivi opazovalci in tenkočutno reagirajo, ko vidijo, da starši eno govorimo, drugače pa delamo. Veliko lažje je razmišljati o odgovornosti drugih do nas in stvarstva, kot pa biti dosleden pri izpolnjevanju odgovornega življenja pri sebi. Lepo je, da nas zanimajo problemi ekologije in veliko že govorimo o tem; kaj pa ekologija duha in naših medsebojnih odnosov? Smo mladim dovolj močni in prepričljivi vzori pri tem?

Zanimalo nas je, kako razmišlja in kakšne izkušnje ima o tej temi naša priznana psihologinja in specialistka logoterapije **dr. Zdenka Zalokar Divjak**.

Ko me starši in učitelji vprašujejo, kako ravnati v primerih laži, kraj, nasilja, jim poskušam dopovedati, da se mora vzpostaviti sistem za uravnavanje teh etičnih načel (resnica, poštenje, dobrota) v zgodnjem otroštvu, tako da ima otrok do konca svoje mladosti (nekako do osemnajstega leta starosti) ta sistem zgrajen.

Prav zato je otroštvo tako zahtevno. Treba je vedeti, kaj se z otrokom dogaja, kaj razmišlja, kako mu pomagati, razjasniti osnovne dileme pri reševanju vsakodnevnih problemov. Otrok ima vedno vsaj dve možnosti, ali se odloči za pozitivno ali negativno rešitev, in tega se mora zavedati s polno odgovornostjo.

Vzgoja pomeni, da bo mladostnik vedel, kaj je prav in kaj narobe, kaj sme in česa ne sme, kaj je dobro in kaj ni.

V tem obdobju v glavi ne bi smelo biti več negativnih etičnih vrednot. Nas starše mora zanimati, kako se naši otroci odločajo in obnašajo, ko nas ni zraven, ko so postavljeni pred privlačne preizkušnje. To je merilo razumevanja etičnih načel.

Pri posamezniku pa to pomeni, »da mu ne pridejo na misel« laž, kra-

ja, nasilje. Če mu pridejo, potem je zelo blizu tudi odločitev za dejanje. Pri mladostnikih zato ne gre več za to, da »ne bi vedeli ali razumeli, kaj je prav in kaj ne, kaj je poštenje in kaj laž«, temveč gre za stanje, ko se pri polni zavesti odločijo za neka dejanja zaradi notranje doživljajske praznine, otopelosti, čustvene zanemarjenosti (h kateri spada zlasti pomanjkanje kontrole s strani staršev) in prepričanosti, »da jim nihče nič ne more«.

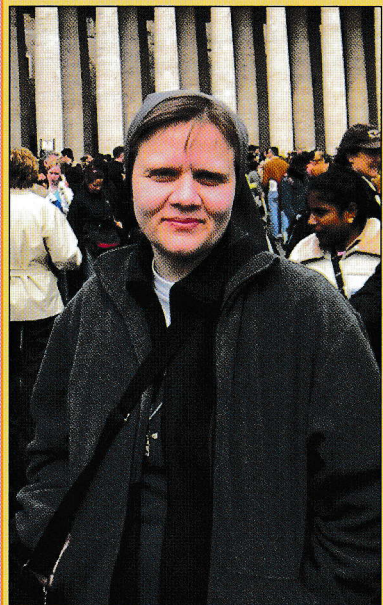
Avtorji, ki jim ni vseeno za vzgojo prihodnjih generacij, že nekaj časa opozarjajo, da bodo zaradi pomanjkanja etičnih načel in posledic tega – bivanjske praznine otrok (dolgčasa in apatije) – nujno v porastu vse vrste nasilja, boleznih odvisnosti in samomorov.

K temu spada tudi prehitavanje dozorevanja otrok v psihičnem smislu in nazadovanje življenjske zrelosti. Današnji osemnajstletniki so v svojem razmišljanju in zato seveda tudi obnašanju tako otročji, da sama večkrat preverim njihovo letnico rojstva.

Ne zavedajo se, da k odraslosti spada tudi odgovorno obnašanje, ne pa otročje reakcije. Ko so npr. zaljubljeni, si režejo žile, ko se skregajo s starši, grozijo z odhodi od doma, če ne dobijo tistega, kar si zamislijo, so užaljeni in se ne pogovarjajo, če so v šoli neuspešni, jim nihče ne sme reči, da so največ krivi sami, ker so za takšne resnice preobčutljivi.

Pot k odraslosti vodi prek različnih razvojnih obdobj. Starši in vzgojitelji se ne bi smeli bati zahtevati tistih etičnih meril, ki so za vsakega posameznika nujna, kajti človek je predvsem odnosno bitje, to pomeni, da si ne more sam izoblikovati meril in vrednostnega sistema. Tega niti ni treba, treba pa si je prizadevati za samospoštovanje. Tega se moramo učiti zelo zgodaj, drugače bo teža vesti ob že storjenih napakah prehuda.

S. MOJCA ŠIMENC

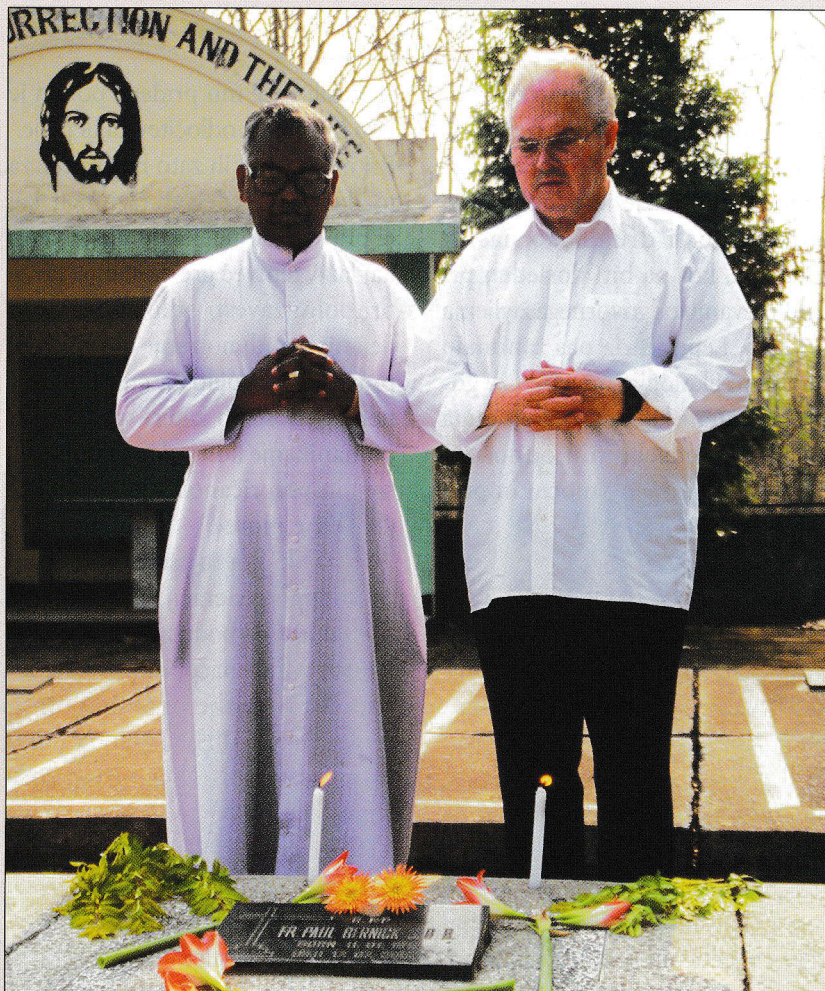
NOVA PROVINCIALNA
PREDSTOJNICA SLOVENSKO-
HRVAŠKE INŠPEKTORIJE
SESTER HMP

Vrhovna predstojnica družbe hčera Marije Pomočnice, s. Antonia Colombo, je za novo provincialno predstojnico slovensko-hrvaške inšpektorije s sedežem v Ljubljani imenovala s. Mojco Šimenc.

S. Mojca izhaja iz župnije Dol pri Ljubljani. Po noviciatu, ki ga je preživela v Castelgandolfu, je izpovedala redovne zaobljube leta 1990 na Bledu. Po nekajletnem pastoralnem delovanju je leta 1997 diplomirala na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz italijanskega in slovenskega jezika in književnosti. Opravljala je različne službe na področju mladinske pastorale in bila zadnjih pet let hišna predstojnica v skupnosti na Gornjem trgu v Ljubljani. Novo službo bo s. Mojca za dobo šestih let nastopila 24. avgusta letos.

Vsem članom salezijanske družine in vsem bralcem Salezijanskega vestnika njeno novo poslansko tvo priporočamo v molitev. s. /N

Jože Kopeinig in škof Joseph Aind na grobu slovenskega salezijanskega misijonarja Pavla Bernika

Indija

VPRAŠANJE JE LE, V KATEREGA BOGA VERUJEŠ

Duhovnik Jože Kopeinig iz avstrijske Koroške že vrsto let sodeluje z indijskimi škofi in duhovniki.

Pred leti je na pobudo slovenskega misijonarja Pavla Bernika začel s sponzoriranjem bogoslovcev v misijonskih deželah.

Do danes so koroške družine sponzorirale več kot 2500 bogoslovcev.

Dejstvo, da je vrednost denarja v Indiji do dvajsetkrat večja kot pri nas, še poveča učinkovitost pomoči.

TOKRAT SVA SE

z g. Kopeinigom odzvala povabilu škofa Josepha Ainda iz Dibrugaha. Z letalom sva priletela do njegove škofije, ki leži na skrajnem vzhodnem delu Indije. Po prisrčnem sprejemu s strani škofa so nam otroci, ki živijo v malem semenišču, za dobrodošlico zapeli pesem in obesili šal okrog vratu, kar je njihova navada. Nato smo imeli sv. mašo za pokojnega papeža Janeza Pavla II.

V NASLEDNJIH DNEH

smo se s terenskim vozilom peljali na obisk po okoliških župnijah, kjer pastoralna poteka po enakem ključu. Ob župnišču je šola, zra-

BESEDILO IN FOTO: MITJA PONIKVAR

ven nje dom za gojence/ke, dom za sestre ter cerkev. Sestre in duhovniki povsod sodelujejo z roko v roki. Katoliške šole imajo dober ugled, zato se v njih šolajo otroci vseh veroizpovedi. Na primer v Don Boskovi šoli v Deragonu je od 1000 otrok le 8 katolikov. "Vendarle pa je naša želja vsem otrokom in njihovim staršem približati Jezusa, čeprav moramo biti zaradi drugačne veroizpovedi pri tem precej previdni" z nasmehom na ustih pravi škof.

DOMAČINI SAMI

večkrat omenijo ime slovenskega misijonarja, salezijanskega du-

hovnika Pavla Bernika. V Indijo je prišel pri svojih 17-ih letih in bil tam posvečen v duhovnika. Namen potovanja v Indijo je bil tudi obiskati njegov grob, ki leži v deželi Nagaland. Za vstop v to državo je potrebno imeti posebno dovoljenje, še posebno težko ga je pridobiti za tujce. Država Nagaland si želi samostojnosti, saj pravijo, da z Indijo nimajo veliko skupnega. V tej državi živi skupno 2 milijona ljudi (kot Slovenija), govorijo pa 27 tako različnih jezikov, da se med seboj ne razumejo. Zaradi tega je angleščina splošno razširjen jezik.

ENEGA DOMAČIH JEZIKOV

pa je znal misijonar salezijanec Pavel Bernik, in to "posebno zapleten jezik, ki ima polno različnih tonov, ki spreminjajo pomen besed," pravi indijski duhovnik iz Kohime. O Pavlu Berniku so mi pripovedovali naslednje besede: "Rad je imel naše ljudi, mi ga imamo radi, imenovali smo ga jagne božje (ki odjemlje grehe sveta); tudi po 10 ur je bil v spovednici, kdor je imel težave, je šel k njemu na pogovor, ni se znal razjeziti. Povejte ljudem v Sloveniji, kako velik človek je bil, za nas Indijce je

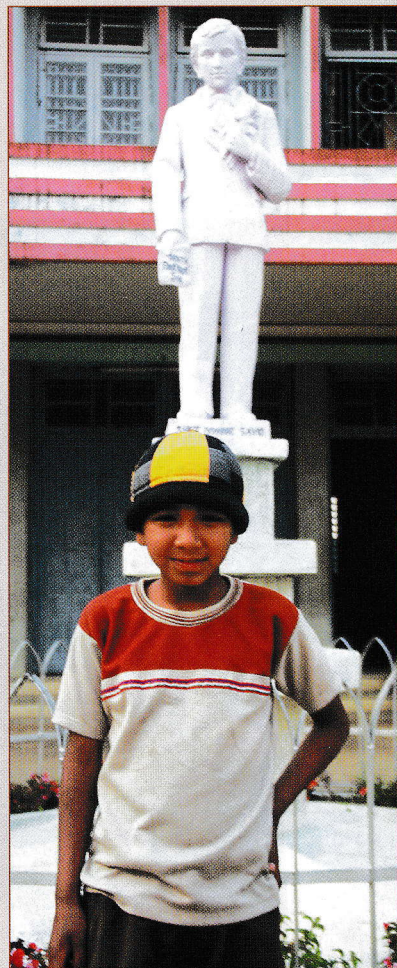
daroval svoje življenje, želel je, da bi mi spoznali Jezusa ..." Danes indijska država ne dovoli prihoda novim misijonarjem. V Indiji pa imajo dovolj duhovnih poklicev in sedaj so oni tisti, ki pošiljajo svoje duhovnike, redovnice in redovnike v misijone po svetu.

INDIJA JE OČARLJIVA DEŽELA.

Država je velika kot področje od Švedske do Sicilije, raznolikost pa temu primerna. Kristjanov je med vsemi prebivalci le okrog 3%. Veri pa so vsi ljudje. Ateizma v Indiji ne razumejo, vprašanje je le, katerega Boga veruješ.

PRESENEČEN SEM BIL

tudi nad tem, da ljudje vstajajo tako zgodaj zjutraj. Zgodaj hodi-
jo spat, pokonci so pred soncem in nič nenavadnega ni, da otroci ob 6. uri zjutraj že navdušeno brcajo žogo na nogometnem igrišču. Nasploh so mladi polni veselja in navdušenja. V Indiji sem pomislil na to, da ljudje kljub revščini, v kateri živijo, lahko živijo bogato življenje, saj imajo vse, kar potrebujejo, pa čeprav je to le vsakdanja skleda riža, obleka in borna streha nad glavo. Življenje pač ni le jed in pijača. ■

Severovzhodni del Indije se po etnični in jezikovni sestavi precej razlikuje od ostalega dela indijske podceline. Tu prebivajo plemena, ki so v preteklosti gojila medsebojno sovražstvo in nesodelovanje. Stikov med plemeni praktično ni bilo, zato je danes raznolikost kultur in jezikov tako bogata, da imajo tam antropologi zanimivo področje preučevanja. Ker plemena niso imela razvite religije – niso pripadali hinduizmu, ampak so bili animisti – so bili bolj odprti za novi nauki, ki so ga prinesli misijonarji. Posledica dolgoletne prisotnosti Britancev na podcelini se kaže tudi na področju religije, saj je med kristjani več protestantov kot katolikov. Pokrajina je razdeljena na 7 držav, od katerih je največja država ASSAM, ki je znana po kvalitetnem čaju in po zalogah nafte. Skozi deželo teče velika reka Brahmaputra, ki namaka riževa polja in daje ljudem pitno vodo.

VSI RAZLIČNI – VSI ENAKI

Foto: J. Zadravec

Trije misijonarji, vsak na svojem koncu v misijonih: Jože Mlinarič – Burundi, Franc Zajtl – Egipt, Andrej Bali-gač – Črna gora, vendar imajo nekaj skupnega, namreč bergle. Trenutno so vsi trije v domovini zaradi nujnih zdravstvenih posegov, za kar v njihovih okoljih ni najbolje poskrbljeno. Občudujemo njihovo apostolsko vnemo, saj si vsak želi čim prej nazaj k svojim ljudem in k delu. Želimo jim prijetno bivanje v domovini, dobro okrevanje in čim prejšnjo vrnitev tja, kjer je njihovo srce.

KEREČEV SKLAD

Od 15. aprila do 15. junija 2005 ste darovali:

Ambrožič M., Boršič L., Brezavšček R., Čemažar N., Drobnič S., Ferjančič F., Galin M., Hrastnik J., Hribar M., Kapus A., Marolt M., Maver M., Mešiček A., Mikulus G., Mulec J., Petrič F., Podržaj A., Pokorn J., Povše T., Štuhec F., Turk M. B., Uršič A., Vidmar M., Zorčec A., Žagar F. in nekateri neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar **osebno** na Rakovniku, po **poštni nakaznici** oziroma na **transakcijski račun** Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS". *Vsem »Bog plačaj!«*

ZA SALEZIJANSKE MISIJONARJE

ZDRUŽENJE MARIJE POMOČNICE

Vrhovni predstojnik g. Pascual Chávez je v nedeljo 3. oktobra 2004 v rakovniškem gradu predstavnike skupin salezijanske družine, ki delujejo v Sloveniji (to so: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, don Boskovi sotrudniki in sotrudnice, bivši gojenci in gojenke, don Boskove prostovoljke in člani združenja Marije Pomočnice), spodbujal k apostolski zavzetosti za reševanje ljudi, zaradi česar se je don Bosko sploh lotil svojega poslanstva. Potrebe so velike, skoraj neizmerne, zato noben dober kristjan ne bi smel stati brezbržno ob strani. Vsak naj bi našel kakšno poslanstvo v svojem občestvu ali tudi širše. Don Boskova duhovnost je vedno apostolska. Prav za to ga je izvolil in poslal Božji Odrešenik; po Materi Mariji, ki se mu je prikazala kot Dobra pastirica, naj bi z dobroto in ljubeznijo pridobival mlade za takšno življenje, da bodo postali pošteni državljani in dobri kristjani. Sam, čeprav je bil tako spodoben, goreč in delaven, je bil ne-močen spričo potreb, zato se je hotel obdati z mnogimi pomočniki, sodelavci, podporniki, z

Skupina ZMP v Murski Soboti je medse sprejela nove člane

BODIMO POVEZANI

vsemi, ki bi radi kaj storili v Božjo čast, v blagor Cerkve in v odrešenje mladih in preprostega ljudstva. Hotel je združiti vse kristjane v močno zvezo, ki bi kljubovala vsem razdiralnim silam zla. Neštetokrat je ponovil misel, s katero je spodbujal sodelavce: "Ni najhujše to, da so slabi močni, ampak to, da smo dobri neučinkoviti v svojem početju, ker delamo nepovezani." Združenje torej. Moč združenih se ne sešteva, ampak množi. Kdor hoče biti v svojem poslanstvu učinkovit, ne sme biti sam, ampak se mora povezati z drugimi. Kako da ne bi hoteli biti učinkoviti v širjenju dobrega! Don Bosko je v začetku tudi mislil, da bo zadoščalo, da ljudem pokaže pereče potrebe mladih in jih povabi k delu. Vendar je kmalu uvidel, da ne bo šlo. Za to je bilo treba posamezne skupine povezati v združenja. Med prvimi je tako nastalo združenje Marije Pomočnice. Samo ime pove, da so člani nosilci don Boskovega osrednjega poslanstva: češčenja Božje Matere zlasti kot

pomočnice kristjanov ter širjenja njene pobožnosti. Don Bosko izpoveduje, da je v njegovem življenju vse naredila Marija; on je samo zaupal in pustil, da je Marija po njem delala čudovite stvari. "Vse dolgujem Mariji," je govoril. "Ne moremo pogrešiti, Marija nas vodi." Iz te izkušnje Marijine navzočnosti je nastalo prepričanje, ki so ga za don Boskom ponavljali veliki salezijanci, med njimi naš dragi g. Andrej Majcen: "Brez Marije nisem nič!" Z Marijo so bili močni, nepremagljivi.

Za nas velja enako, kot je Marija obljubila sv. Janezu Bosku: "Če boste vi moji dobri sinovi, bom jaz vaša dobra mati." To pa ni malo, da se Marija zavzema za nas kot dobra in mogočna mati za svoje otroke.

Ob prazniku Marije Pomočnice 24. maja 2005 smo se razveselili novih članov ZMP: v mariborski skupini jih je obljubo naredilo šest, v murskosoboški pa petnajst. Zgovorna spodbuda za vse, ki morebiti preveč oklevamo.

TONE CIGLAR
voditelj ZMP na slovenski ravni

HVALA VAM za čestitke in informacije o vašem delu pri obnovi stavbe. Upam, da bom v prihodnosti še lahko kaj prispevala, da boste čimprej odplačali dolgove. Saj grem skoraj vsako zadnjo nedeljo na Rakovnik. Sicer zelo težko hodim, ker slabo vidim. Zato se vam priporočam v molitev. *Marija*

HVALA ZA PISMO in čestitke, pa tudi za vso pošto, ki jo dobivam od vas. Bog naj vam poplača in blagoslavlja vaše delo za blagor mladine, pa tudi za nas starejše. Vedno sem zelo vesela, ko dobim od vas pošto; to pomeni, da tudi mislite na nas. Gotovo pa se nas, bolehnih in ostarelih, tudi spominjate v molitvah. Tudi jaz v svojo molitev vedno vključujem prošnje za blagoslov vašega dela. *Francka*

PROSILA BI VAS za eno sv. mašo, da bi jo opravili v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku za zdravje in varstvo naše družine, še posebej naših otrok, ki so tako potrebni naše in vaše molitve. Velikokrat sem poromala na Rakovnik. Ti romarski shodi so mi ostali v lepem spominu. Še posebej, ko se je misijonar Andrej Majcen zahvaljeval Mariji za njeno pomoč v življenju. Vi ste mi poslali tudi njegovo sliko ... Spominjam se praznika Marije Pomočnice: koliko petja in molitve, pa lepe pridige. Tudi letos bom za ta praznik v mislih med vami, v resnici pa doma. Živim v upanju, da še enkrat obiščem Rakovnik, a ne vem, če se mi bo izpolnila ta želja; naj se zgodi Božja volja. *Marija*

ZAHVALJUJEM se vam za Vestnik, ker je res veliko novic, tudi iz misijonov. Rada ga berem. Če bom imela priložnost, bom prinesla dar ali pa ga poslala po pošti. *Marija*

MARIJI SEM OBLJUBILA, da vam pošljem 20.000 SIT, ko bom uspešno opravila izpit. To mi sicer še ni uspelo in skoraj začenjam dvomiti, da mi sploh bo. Kljub vsemu pošiljam denar, saj vem, da ga potrebujete. Naj bo za A-stavbo. Dodajam še 5.000 SIT, in sicer zato, ker so me v tej prelepi Ljubljani že dvakrat poskušali okraati, pa jim na srečo še nikoli ni uspelo. Gospodu ne morem in mi niti ni treba plačati, da me varuje, lahko pa vsaj malo pomagam vam. Naj Bog blagoslavlja vas in vaše delo. *N.N.*

Foto: J. Zdravec

OBNOVA RAKOVNIKA

Z MARIJINIM BLAGOSLOVOM

Na teh straneh že dobro leto spremljamo obnovo Rakovnika. Resnično lahko rečemo, da nas pri tem spremlja očiten Božji blagoslov na priprošnjo Marije, pomočnice kristjanov. Ob tem nas preveva velika hvaležnost do Boga in do številnih dobrotnikov, ki nas pri tem zahtevnem delu podpirate.

Mineva že pol leta, kar smo se na Rakovniku začeli seliti v nove prostore župnišča in mladinskega centra. Pri obnovi pa je potrebno postoriti še veliko drobnih in pomembnih stvari. Čakamo na zaključne račune in obračune. Sredi marca smo prejeli s strani ljubljanske upravne enote tudi uporabno dovoljenje. Začeli smo s postavljanjem ograje, da tako zavarujemo ne le obnovljeno stavbo, ampak tudi dogajanje v njej in na dvoriščih ter igriščih ob stavbi, ki smo jih začeli urejati v juniju.

Živimo v pričakovanju poletja, ko bo po številnih slovenskih župnijah potekal oratorij. Tudi na Rakovniku bo tako; mladi bodo v času oratorija kar za cel mesec »zasedli« obnovljeno stavbo.

V MARIJINI NAVZOČNOSTI

Pred dnevi sem brskal po kroniki dogodkov obnavljanja stavbe. Sam vpogled v nekatere datume nam nazorno govori o tem, da je bila pri delih obnove očitno z nami nebeška mati Marija – kako ne, ko pa se vse dogaja v zavetju rakovniške Marije Pomočnice.

Na praznik Brezmadežne l. 2003 smo razposlali razpisno ponudbo za obnovo župnišča in mladinskega centra različnim podjetjem. Na spominski dan Marije Pomočnice in obenem ob prazniku sv. Frančiška Saleškega (ki je tudi zavetnik rakovniške salezijanske skupnosti) smo v soboto 24. januarja 2004 z glavnimi podjetji podpisali pogodbo za obnovo. Prav na ta isti dan smo povabili k večerni sv. maši in na skromno pogostitev tiste rakovniške može, ki so do tedaj opravili na tisoče prostovoljnih delovnih ur pri pospravljanju stavbe. Mesec dni pozneje je prav tako na spominski dan Marije Pomočnice datirano gradbeno dovoljenje. Tudi vremenske prilike so bile v glavnem takšne, da je delo lahko ves čas bolj ali manj nemoteno potekalo.

V ZNAMENJU OBLETNIC

Vse skupaj se je dogajalo v znamenju raznih obletnic: stota obletnica blagoslovitve kipa Marije Pomočnice (1903-2003), stota obletnica blagoslovitve temeljnega kamna cerkve (1904-2004), letos pa obhajamo stoto obletnico blagoslovitve lurške kapele (1905-2005); in vse to v pričakovanju zlatega jubileja župnije, ki bo prihodnje leto ob prazniku sv. apostolov Petra in Pavla.

V HVALEŽNOSTI DOBROTNIKOM

Hvaležni smo vsem dobrotnikom! Z vašo pomočjo postaja Rakovniku vedno bolj to, kar je nekoč že bil: močno mladinsko, duhovno in romarsko središče.

JANEZ POTOČNIK
ravnatelj Salezijanskega zavoda Rakovnik

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 15. aprila do 15. junija 2005 darovali: Adamič S., Ambrožič M., Ameršek M., Andolšek M., Antončič J., Benet Narobe, Bezek I., Birtič F., Blažičevi, Bordon M., Brenko M., Cankar F., Čemažar N., Debeljak J., Demšar F., Dobravec P., Dolenc A., Dolinšek A., Duh M., Erjavec J., Ferkolj L., Firšt A., Flajnik F., Fortuna V., Garvas F., Grbec M. S., Horvat M., Hrastnik J., Hrvatini M., Intihar L., Iršič A., Jager M., Javornik M., Javorškovi, Jenič D., Judnič Z., Jurca I., Jurca M., Jurkovič M. S., Kačičnik K., Kapus A., Kiselak M., Klavs I., Klemenčič F., Kocjančič F., Kočevar M., Kokalj M. J., Kordiš A., Kos M., Kotar M., Kotar R., Kovačič J., Kugovnič R., Kumrovi, Kuralt T., Malež F., Malovrh F., Mandelj M., Marinič K., Marovt S., Maver M., Mihelčič M., Mikec M., Mivšek F., Mivšek I., Molivci Loški potok, Mohar J., Mohorčič M., Mrzel S., Nahtigal A. M., Neredovi, Oblak M., Otrin I., Oven M., Paller A., Parovel A., Pečkaj K. M., Pečlin A., Perhaj Š., Petauer J., Petelinovi, Petrič F., Pintarjevi, Pinter F., Pirč A., Plahutnik P., Plazar A., Podržaj A., Podržaj F., Pojetovi, Polakovi, Potočnik F., Povše M., Prevč G., Prhavic J., Prošek A., Račičevi, Remec Ponikvar, Remšak M., Resnik J., Rihar A., Robnik M., Rogan T., Ruper L., Rus I., Sajko A., Saksida K., Skelovi, Smolič J., Sterle V., Stržinar V., Šerbak A., Škerlavaj B., Štricelj F., Štruljevi, Turk M. B., Turšič A., Urbanč C., Uršič A., Valič G., Vidmar M., Vintar J., Vodovnik P., Vrhunc, Zajc Barbič, Zaletelj A., Zalokar T., Zidar L., Žnider M., Žukovec J., Župnija Rakovnik in drugi neimenovani dobrotniki.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:
Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana
TRR 24200-9004141717,
sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obvestite o namenu nakazila.

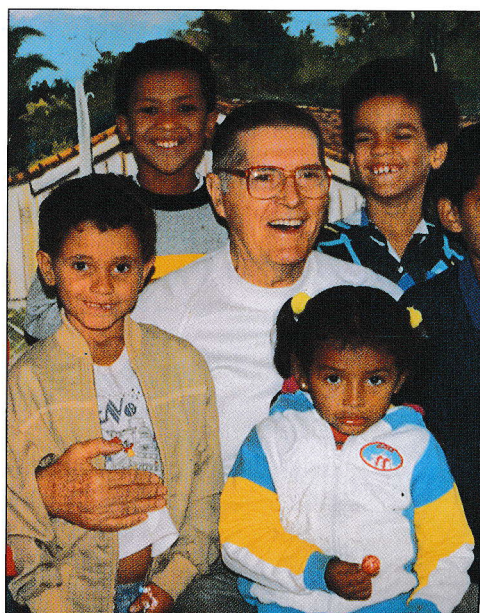
NAJ VAM GOSPOD POVRNE

MISIJONAR ERNEST SAKSIDA PREJEL ČASTNI DOKTORAT

Univerza Mato Grosso do Sul je 30. avgusta 2004 podelila častni naziv *doktor honoris causa* salezijanskemu misijonarju duhovniku Ernestu Saksidi - za uresničitev velike vzgojne ustanove v prid najbolj revnih. Listina o tem odlikovanju mu je bila slovesno izročena 29. aprila letos.

Ernest Saksida se je rodil 15. oktobra 1919 v Dornberku pri Novi Gorici. Leta 1935 je postal salezijanec in istega leta avgusta odpotoval v misijone v Brazilijo. V mestecu Corumbá ob reki Paragvaj v neposredni bližini z Bolivijo je kot navdušen mlad duhovnik v šestdesetih letih ustanovil Don Boskovo deško mesto za najbolj uboge in zapuščene mlade, ki so prepuščeni ulici. S svojim delom je postal upanje za množice revnih in zanemarjenih mladih. Računajo, da je takšnih otrok v vsej Braziliji vsaj trideset milijonov. Do sedaj je prejel že številna odlikovanja za svoje delo, tudi najvišja državna.

Njegovo delo gmotno podpira tudi nekaj sto boter in botrov iz Slovenije, ki so posvojili otroke sirote na daljavo, in številni drugi misijonski dobrotniki. Ko slavljencu čestitamo za veliko priznanje, se hkrati veselimo dejstva, da je slovenska misijonska dejavnost tako učinkovita in priznana v širnem svetu. T. C.

priporoča JOŽE ZADRAVEC

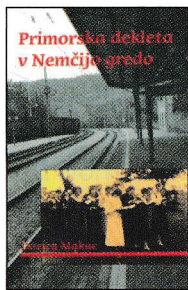
Živeti z dobro knjigo!

Kako je že rekel Paracelsus? Kdor ničesar ne ve, ničesar ne ljubi. Kdor ničesar ne zna, ničesar ne razume. Kdor ničesar ne razume, je ničvreden. Kdor pa razume, tudi ljubi, opaža, vidi ... Več ko vemo o neki stvari, bolj jo ljubimo. Kdor si domišlja, da vse sadje zori takrat kot jagode, ne ve ničesar o grozdju. Zato vam pravim, živite z dobro knjigo in Bog modrosti bo z vami!

Primorska dekleta v Nemčijo gredo

Dorica Makuc, GORIŠKA MOHORJEVA DRUŽBA

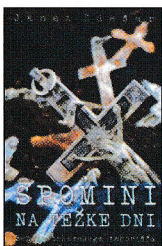
Ob 60. obletnici končane druge svetovne vojne je na 242 straneh zgoščena množica pričevanj o krvavem spominu na ritem mučenja in umiranja v nacističnih in fašističnih taboriščih s posebnim pogledom na žrtve primorskih ljudi. Koliko italijanskih, nemških in madžarskih apetitov – za ceno petdesetih milijonov človeških življenj! Ko se za listamo v strani obsežne knjige, kot na filmskem platnu zaživijo strahotni časi Evrope v najstrahotnejšem somraku, kjer so bili glasni samo »angeli smrti«, zločinci, človeške pošasti in kriki ljudi, ki so ljubili življenje.

Spomini na težke dni

Janez Zdešar, Beg iz teharskega taborišča, založba DRUŽINA

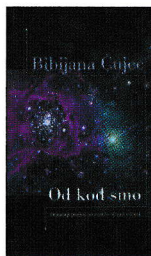
Spomine na Teharje in pobeg iz taborišča je dvajsetletni Zdešar napisal v Briksnu oktobra 1946. Sled za rokopisom se je izgubila, nenadoma pa so ga »odkrili« v Kaliforniji. Enajst mladeničev se je neke noči odločilo za beg iz teharske zibelke smrti; le štirim se je uspelo prebiti v takratni slovenski svet tvegane svobode. V tem, da je roju krogu ubežal, je videl znamenje, da ga Bog še potrebuje.

Od kod smo

Bibijana Čujec, Današnji pogled na svet in njegov razvoj, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

O življenju, svetu, Bogu, veri in razodetju na blizu štiristo straneh razmišlja ameriška Slovenka Čujec, mati štirih otrok, izvedenka za jedrsko fiziko (univerze v Ljubljani, Pittsburgu, Edmontonu, Quebecu). V kakšnem razmerju so naravoslovne znanosti in krščansko učenje, po katerem je v začetku časov Bog ustvaril nebo in zemljo in je kot krono vsega po svoji podobi ustvaril človeka? Vse ustvarjeno bo trajalo le določen čas. Potem se bosta na novi Zemlji oba sveta, duhovni in materialni, združila v večno bivanje v Bogu.

Od pusta do majnice

Zmaga Kumer, Paberkovanje po ljudskih šegah, MOHORJEVA DRUŽBA CELJE

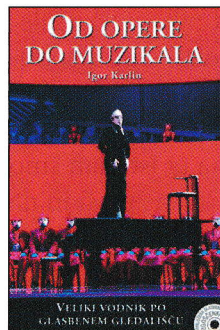
Vsekakor je prav, da mlajši rodovi zvedo, da življenje na Slovenskem nekdaj ni bilo pusto in prazno, čeprav gotovo manj udobno, preprostejše. Knjižica predstavlja nekatere zanimivosti iz bogatega izročila šeg od pusta do majnice. Ljudske šege niso malovredna navlaka, marveč se v njih, v pesmih in slovenskem jeziku razodeva slovenska samobitnost. Po njih smo v svetu prepoznavni, zanimivi in spoštovanja vredni.

Od opere do muzikala

Igor Karlin, Veliki vodnik po glasbenem gledališču, MLADINSKA KNJIGA

Izbor najlepših stvaritev glasbene umetnosti z zgovornimi razdelki: o operi (sto najpopularnejših oper in njihovi ustvarjalci, 30 slovenskih oper in njihovi ustvarjalci), opereti (25 najbolj znanih operet in njihovi ustvarjalci), muzikalu (26 najbolj znanih muzikalov in njihovi ustvarjalci) in baletu (30 najlepših baletov in njihovi ustvarjalci) ter o rojstvu, razvoju in življenju posameznih zvrsti, o slavnih dirigentih, pevcih in baletnih umetnikih. Za nameček pa je še slovarček glasbenih in baletnih izrazov in hudomušne tuje in domače anekdote.

Hiša na Tari

Maeve Binchy, iz zbirke Žepnice, prevedla Aleksandra Rekar, MLADINSKA KNJIGA

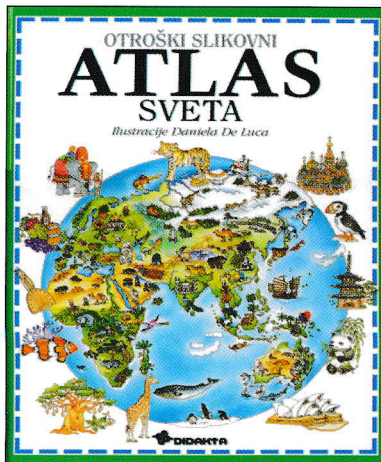
Roman irske pisateljice za počitniške dneve; razgrinja zgodbe vsakdanjih ljudi in njihovih usod; je avtorica vrste uspešnic in izredno priljubljena doma in po svetu. Vse njene romaneskne zgodbe so prepletene s humorjem in človeško toplino. Z razumevanjem piše o vrlinah in slabostih svojih junakov, o njihovih željah in sanjah, zmagah in porazih. Hiša na Tari je ljubezenska zgodba, poučna in tragična hkrati.

Otroški slikovni atlas sveta

Alison Cooper, Anne McRae, ilustracije Daniela De Luca, prevod Jure Šešet, založba DIDAKTA, Radovljica

Štirinajst barvnih zemljevidov prikazuje vsa področja sveta: sedem celin (190 držav) in vsa njegova okolja. Ob vsakem zemljevidu so prikupne ilustracije, ki izpostavljajo pomembne značilnosti tistega ob-

močja. Zgoščen besedilni in slikovni prikaz Zemlje: planeta, ki kroži okoli Sonca. Pred milijoni let je bilo Osončje gromozanski oblak vročih plinov in majhnih delcev ... Mikavna pripoved za domišljijo mladih in odraslih.

Jej zdravo za počutje pravo!

William Sears ..., ilustracije Renee Andriani, založba DIDAKTA, Radovljica

Mikavna slikanica pomaga posebno otrokom, da si oblikujejo zdrav odnos do prehranjeva-

nja. Zgodba otroka pelje k spoznanju, da loči, katera hrana je zdrava in katere naj se varuje. Spozna se z vitamini in minerali, »dobrimi« in »slabimi« maščobami. V slikanici so tudi omenjeni »koristni napotki za starše in skrbnike«, ki igrajo ključno vlogo pri oblikovanju prehrabnih navad otrok.

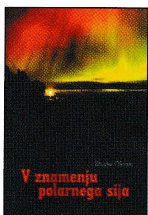

ZALOŽBA SALVE

V znamenju polarnega sija

Stane Okorn, Osebna pričevanja iz vojnih in povojnih let, SALVE, Ljubljana Rakovnik

Pretrseljiva pripoved ob 60. obletnici končane druge svetovne vojne, v katero je bilo vpeto tudi življenje salezijanskega duhovnika prof. Staneta Okorna in mnogih drugih njegovih sobratov in prijateljev. Bere se kot kriminalka. To je osebno pričevanje o tem, kako je kot salezijanski klerik, bogoslovec, duhovnik preživel mehanizme nasilja v letih druge svetovne vojne in po njej. Na evangeljske besede »Ne bojte se« se izrecno navezuje posebno dva stavka v sklepnem delu: »V vseh teh dogodkih sem vedno občutil Božjo previdnost in posebno Marijino varstvo. Ona je bila tista 'Gospa', ki se je zame zavzemala in me spremljala na 'dolgem potovanju'.« Lahko bi bil končal kot mnogi drugi na Turjaku, v Jelenovem Žlebu, kot eden izmed desettisočev v Kočevskem rogu ali na Teharjah, pri Crngrobu ...

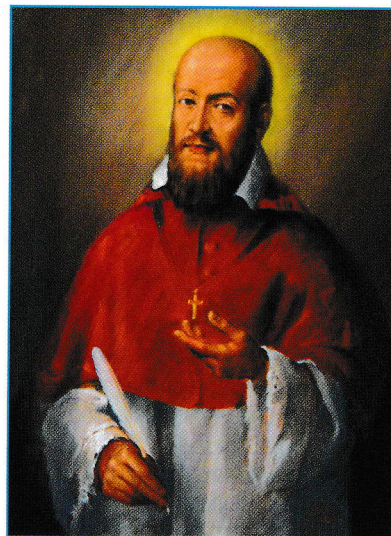
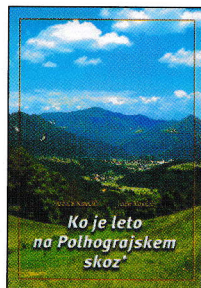
Ko je leto na Polhograjskem skoz!

Ko je leto na Polhograjskem skoz!

Jožica in Jože Kavčič, Monografski razgledi, SALVE, Ljubljana Rakovnik

Pestro življenje in pravljichen svet, prijazno ljudstvo in

slikovit košček slovenske zemlje na Polhograjskem! O tem govori obsežen sveženj – 624 strani in okoli 700 fotografij. Z vso ljubeznijo o tem pripovedujeta pedagoški mravljici Jožica in Jože Kavčič. Veliko in zahtevno delo bi lahko poimenovali Veliki slovenski nacionalni katekizem v sliki in besedi, še natančneje Zlati mozaik vere in kulture na Polhograjskem ali Veliki album tisočerih drobnih in srečnih stvari ali tudi Ljubeče dlani Božjega stvarstva ali Etnografski, zgodovinski in kulturni zaklad. Kavčičeva v sliki in besedi pripovedujeta s posebnim žarom, kakor gre tistim, ki so dan na dan speti s prelestjo narave in dobroto ljudi. Monografija Kavčičevih je enciklopedija sočno slovenskega, domačijskega, najlepšega, kar si je naše ljudstvo v stoletjih ustvarilo; na teh straneh je našlo svoje mesto vse, kar je duhovne in materialne kulture na Polhograjskem, kar je praznovanje na domu in cerkvi, kar je svetnikov, izpisanih v koledarskem letu, in ljudske modrosti v pregovorih in rekih, poučnih vrstic iz slovenske najstarejše poezije, vse, kar je stvari z oznako starožitnosti.

Tomaž Perko, sv. Frančišek Saleški

PRIPRAVA ZA TISK
**ZALOŽBA
VIDEO
TRGOVINA**

trgovina je odprta
vsak delovni dan
8.00-18.00
ob sobotah
8.00 - 13.00

ter ob romarskih shodih

Rakovniška 6 | Ljubljana
01 427 73 10
info@salve.si
www.salve.si

NOVO IZ NAŠE PONUDBE

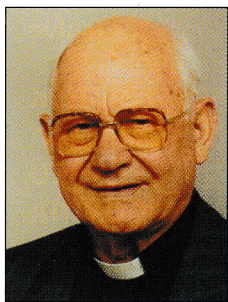
NAŠI RAJNI

Naročniki Salezijanskega vestnika, člani Mašne zveze in molivci za duhovne poklice

Arnejčič Marija, Gorišnica
 Bambič Karolina, Loški Potok
 Cerar Matilda, Kresnice
 Česnik Viktorija, Šebrelje
 Firbas Marija, Gorišnica, *mati duhovnika*
 Gorenc Terezija, Tržišče
 Inglič Ela, Ljubljana
 Jelen Matej, Št. Ilj pri Velenju
 Jerovčnik Nada, Ljubljana
 Kocbek Rozika, Sv. Lenart v Slov. goricah
 Kump Ciril, Sv. Jurij ob Ščavnici, *sal. duh.*
 Kustec Iganc, Črensovci, *sal. duh., mis.*
 Ločičnik Stanko, Sevnica
 Malovrh Alojz, Horjul
 Miklič Mihaela, Videm Dobropolje
 Murn Tilka, Tržič
 Opara Justina, Mirna Peč
 Rozman Angela, Voglje
 Skočir Marija, Libušnje
 Slemenšek Marija, Ljubljana
 Smolkovič s. Ivana (Razkrižje), HMP
 Štor Marija, Sv. Lovrenc nad Štorami
 Šturm Marija, Libušnje
 Trojanšek Marija, Mengeš
 Uran Julijana, Jurklošter
 Urbančič Anton, Šentjanž
 Vodopivec Pepca, (Trst) Mokronog
 Zver Alojzij, Brazillija (Dokležovje), *sal. duh.*
 Zver Hedvika, Ižakovci
 Žmuc Anka, Jesenice

IGNAC KUSTEC salezijanski duhovnik

* 31. 3. 1923 † 29. 4. 2005

2. maja letos smo se v radenski cerkvi zahvalili za dar življenja salezijanskega duhovnika Ignaca Kusteca, ki ga je Gospod poklical k sebi 29. aprila 2005. Pogrebnege slovesa se je udeležilo mnogo vernikov iz župnije Radenci, kjer je rajni zadnja leta deloval kot duhovni pomočnik, ob rajnem je bilo mnogo duhovnikov, redovnikov in vernikov, kjer je dušnopastirsko deloval. Pogrebno sveto mašo je vodil predstojnik salezijancev g. Lojze Dobravec, obred pokopa na pokopališču v Veržeju pa mariborski pomožni škof dr. Anton Stres.

Rajni duhovnik Ignac se je kot 4. od desetih otrok rodil 31. 3. 1923 na Dolnji Bistrici v župniji Črensovci v Prekmurju, očetu Ignacu in materi Rozaliji, roj. Lonec. Na povabilo sal. duhovnika Martina Kreslina z Gornje Bistrice je l. 1939 komaj 16-leten zapustil domači kraj in odšel v Bagnolo v Italijo, nato pa v Penango. Leta 1943

je v kraju Villa Moglia začel leto noviciata in ga čez eno leto zaključil s prvimi zaobljubami v salezijanski družbi.

Šolanje je nadaljeval v salezijanskem zavodu v Foglizu, kjer je v njem dozorela odločitve za delo v misijonih. Njegova prva postaja na misijonski poti v Indiji je bil Bombay, kjer je med mladimi deloval predvsem kot vzgojitelj in učitelj. Naslednje leto je preživel v Tirupatturju. Bogoslovne študije je opravil v krajih Yercaud in Mawlay v pokrajini Assam. V duhovnika je bil posvečen 1. 8. 1953 v Tirupatturju.

Svojo duhovniško pot je začel kot učitelj latinščine in italijanščine na salezijanski šoli v Tirupatturju. Po treh letih je odšel v Madras za ekonomia in voditelja skavtov.

Leta 1958 je bil imenovan za kateheta v velikem salezijanskem zavodu v Bombayu z več kot 3000 učenci. Delo z mladimi mu je bilo v veliko veselje, kmalu pa je začutil, da mu zdravje peša in da vedno težje opravlja svoje dolžnosti. Vrnil se je v Madras, a zdravje se mu ni več povsem izboljšalo.

V želji, da bi zamenjal okolje, je zaprosil za daljši dopust in se avgusta 1963 vrnil v domovino. Po enem letu se je skupaj s predstojniki odločil, da bo nadaljeval z delom v Sloveniji. Tako je bil septembra 1946 imenovan za župnika v Šentrupertu na Dolenjskem, kjer je ostal deset let. Leta 1974 je bil imenovan za župnika v Tomišlju. V tem času je eno leto tudi poučeval angleški jezik na Srednji verski šoli v Želimljem. V Tomišlju je ostal do leta 1979, nato pa je prevzel skrb za manjšo župnijo Zabukovje nad Sevnico. Prizadeval si je za poživitev verskega življenja in se hkrati trudil za materialno obnovo cerkva.

L. 1997 je moral zaradi vedno večjih težav z zdravjem prenehati z delom. Preselil se je v Radence, kjer je kot duhovni pomočnik ostal v župniji vse do konca življenja. Zadnja leta je bil močno povezan z vaščani svojega rodnega kraja na Dolnji Bistrici, jih redno obiskoval in jim delil duhovno tolažbo. Poznan in cenjen je bil tudi kot spovednik in duhovni voditelj.

Bil je vesel in ponosen, da je duhovnik. Vse življenje, še zlasti svoj redovniški in duhovniški poklic, je doživljal kot dar, za katerega se je Bogu vsak dan zahvaljeval. *i.t.*

Dr. CIRIL KUMP salezijanski duhovnik

* 4. 6. 1923 † 19. 6. 2005

Na god sv. Alojzija, 21. junija 2005, smo se na Trsteniku poslovili od salezijanskega duhovnika dr. Cirila Kumpa.

Rodil se je 4. julija 1923 na Ženiku v župniji Sv. Jurij ob Ščavnici. Ni bil še star 10 let, ko se je oče Alojz ponesrečil in umrl. Mati Marija se je v težki preizkušnji skupaj z otroki izročila in posvetila Srcu Jezusovemu. Vsak mesec je skupaj z otroki zahajala v salezijanski zavod v Veržeju in tu se je v mladem Cirilu porodila želja, da bi stopil na pot duhovnega poklica. Ko je sestra Ivanka šla v družbo hčera Marije Pomočnice, se je

1936. tudi Ciril odločil, da odide k salezijancem v Veržeju. Spomladi leta 1941, ko je nemška vojska zasedla zavod, je moral tudi na pot. Odšel je na Rakovnik, nato pa v noviciat v Škrljevo, kjer je septembra 1942 izpovedal redovne zaobljube v salezijanski družbi.

Po noviciatu je v Ljubljani nadaljeval šolanje na gimnaziji vse do leta 1945, ko se je skupaj s sovrstniki umaknil na Primorsko in nato v Italijo. Kot vojnega ujetnika ga je zavezniška vojska premeščala iz taborišča v taborišče po Italiji. Iz Ebo-lija pri Neaplju se mu je uspelo zateči v salezijanski zavod v Vomeru, kjer so ga lepo sprejeli in je lahko znova zaživel salezijansko življenje.

Predstojniki so ga l. 1947 poslali v Argentino; v Cordobi je zaključil študij teologije, v duhovnika pa je bil posvečen v Rosario de Santa F. l. 1950. Še isto leto so ga predstojniki poslali v Peru, kjer je ostal vse do svoje vrnitve v Evropo, leta 1959. Pogosto je zatrdel, da so bila ta prva leta duhovništva kljub naporom in vsakodnevnim težavam najlepša leta njegovega duhovniškega služenja. Po osmih letih zavzetega dela so mu predstojniki omogočili daljši dopust in obisk domovine. Več mesecev je moral čakati na dovoljenje za vstop v Jugoslavijo.

Povojna oblast mu ni pustila ostati v domovini, zato jo je moral znova zapustiti. Predstojniki so ga poslali na avstrijsko Koroško, kjer naj bi skupaj z drugimi slovenskimi salezijanci skrbel za vzgojo slovenske mladine v dijaškem domu v Celovcu. V tem času je na univerzi v Gradcu l. 1969 promoviral in si pridobil naslov doktorja znanosti. Kot profesor je dobil deset let poučeval na Zvezni gimnaziji za Slovence v Celovcu.

Konec leta 1973 je zaradi vse večjega pomanjkanja duhovnikov prevzel pastoralno delo v župniji Otmanje in se naselil v tamkajšnjem župnišču. Na pomoč mu je prihitela ga. Marija Polak, sorodnica iz župnije Sv. Jurij ob Ščavnici, ki je prevzela skrb za cerkev in gospodinjsko delo v župnišču. Poln moči in zamislil si je prizadeval, da bi poživil versko in kulturno življenje v župniji.

Njegovo delo je zaustavila bolezen. L. 1980 je moral opustiti poučevanje na gimnaziji, še naprej pa je ostal župnijski upravitelj v Otmanjah. Po težki operaciji se je njegovo zdravstveno stanje še poslabšalo. Odpovedal se je skrbi za župnijo, še naprej pa je ostal v župnišču v Otmanjah.

Čeprav se je med rojaki na Koroškem dobro počutil in se zanje zavzeto žrtvoval, je v njem vedno ostala skrita želja, da bi se nekoč vrnil v domovino. V mesecu oktobru 2004 se mu je ta velika želja izpolnila. Preselil se je v salezijanski dom na Trsteniku, srečen, da lahko zopet živi v skupnosti sobratov. Z vedrino in z veliko potrpežljivostjo je prenašal bolečine. V molitvi in v vsakodnevnih evharistijskih prejemal moč za življenjsko darovanje. Kot navadno je tudi v nedeljo (19. 6.) po jutranji molitvi prejel sveto obhajilo in se za to zahvaljeval. Le nekaj trenutkov za tem pa je zaradi odpovedi srca za vedno zaprl oči svetlobi tega sveta.

Ob slovesu je predstojnik salezijancev g. Lojze Dobravec dejal: »Dolga in naporna je bila tvoja življenjska pot. Vodila te je daleč od domovine, ki si jo vedno nosil v srcu. Po Božji previdnosti si se smel zopet vrniti med nas. Hvala ti za dar zvestega redovniškega in duhovniškega služenja. Hvala ti za dar evangeljskega pričevanja, s katerim si bogatil vse nas. Počivaj v Božjem miru in nam izprosi obilen blagoslov v življenju, nekoč pa večno srečo v Očetovem domu.« *i.t.*

			SEST. M. N.	MESTO NA HRVAŠKEM	NIZOZEM. ZNAMENITI SIR	OBDOBJE DESETIH LET	KITAJSKI REVOLUCI-ONAR ZEDONG	10. IN 1. ČRKA ABECED E	KEMIJSKI ELEMENT NIKELJ	POLOPICA Z MADAGASKARJA	ZVEZDAŠ, NPR. IGLOKO-ZEC
			KDOR SE UDELEZI SEDMINE								
OBLIKOVANJE IDEJ, POJMOV											
KRATEK M. PLAŠČ								JUŽNI SADEŽ	EDWARD KRAJSE		
GLEDAL. LUTKA									RUSKO Ž. IME		
							JAP. HI-FI APARAT I				
							ARKADA, SVOD				
SALEZIJANSKI VESTNIK	ODŽAGANO DEBLO BREZ VEJ	DRŽ. Z GL. M. SKOPJE									
		TRESOČE (GLASB.)									
OTOK V JADR. MORJU				KABARET (FR.)							
				AVT. OZN. KRSKEGA							
PESNIK, KI IZPOVEDUJE SVOJA ČUSTVA					ITALJAN. FILOZOF IN ZDRAVNIK PIETRO D'	KAZALNI ZAIEMEK				SREDIŠČE GORENJSKE	ZNAMKA JAP. AVTOMOBILOV
						STANJE S HRUPOM					
OBJOKANA ŽENSKA									KILO-METER		
									JAP. PISAT. HAKUSEKI		
VRSTA DREVEŠA ALI GRMA					KEMIJSKI ELEMENT BERILLJ		ABRAHMOVA ŽENA				
							JUDOVSKI KRALJ				
SALEZIJANSKI VESTNIK	GR. BOG. NESREČE			JAP. NABIR. BISEROV				RAZA (KNIŽ.)			
	SLOVEN J GRADEC			ERIK DOLENC				LISEC CIRIL			
OTOK OB Z. OBALI ZDA											
JAP. NAMIZNA IGRA		ČAŠČENJE, IZKAZOVANJE ČASTI									

Geslo v prejšnji nagradni križanki je bilo: Janez Pavel Veliki

Nagrajenci prejšnje nagradne križanke

Nagrajence 3. nagradne križanke Salezijanskega vestnika je izžrebal Vilko POLJANŠEK, salezijanec (mizar), misijonar v afriški državi Kongo, ki je trenutno na obisku v domovini.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci: PEROVNIK IVANKA, Poljana 26, 2391 Prevalje.
2. nagrada: knjiga V. Schaubert, Svetniki – varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve): STRNAD IGNAC, Šentjanž 48, 8297 Šentjanž.
- 3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve): BUHVALD AMALIJA, Zagrad 51, 2391 Prevalje; PERKO ŠPELA, Bevke 121, 1358 Log pri Brezovici; STRAH MARKO, Kompolje 41, 1312 Videm Dobrepolje.

Geslo tokratne križanke pošljite do 20. avgusta

na uredništvo Salezijanskega vestnika. Izžrebali bomo 5 nagrajencev.

1. nagrada: 3-dnevni paket za eno osebo – bivanje v penzionu Mavrica, Salezijanski zavod Veržej, s kopanjem v Termah Banovci;
2. nagrada: knjiga V. Schaubert, Svetniki – varuhi, zavetniki, vzori (založba Salve);
- 3.-5. nagrada: knjiga T. Bosco, Za vas živim (založba Salve).

POČITNICE ZA DRUŽINE

V penzionu Mavrica***, ki deluje v okviru Salezijanskega zavoda v Veržaju, vam ponujamo prijetno preživljanje počitnic v mirnem okolju, kjer je veliko možnosti za sprostitvev in rekreacijo.

V obnovljeni hiši so lepo opremljene sobe in igralnica. V tišini hišne kapele lahko najdete mir in se notranje obogatite. Bližnje panonske terme (Radenci, Banovci, Moravske toplice, Lendava in Ptuj) vam omogočajo, da poiščete veselje in zdravje v termalni in navadni vodi.

INFORMACIJE IN REZERVACIJE:

Salezijanski zavod Veržej

Tel: 02 588 90 60

GSM: 051 370 377 ali 041 357 640

E-pošta: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si

http://marjanisce-verzej.cerkev.net

Obvestila

DUHOVNE VAJE

ZA MINISTRANTE in MINISTRANTKE

10. – 13. julij: VERŽEJ. *Informacije in prijave: Janez Krnc*

ZA SREDNJEŠOLCE

12. – 15. julij: ŽELIMLJE. *Prijave: Peter Pučnik*

ZA MLADE

17. – 23. julij: USKOVNICA, Prvi uskovniški teden

24. – 30. julij: USKOVNICA, Drugi uskovniški teden

31. julij – 6. avgust: USKOVNICA, Tretji uskovniški teden

Prijave: Jože Vidic ali Marko Košnik

ZA MLADE NAD 18 LET

23. – 27. september: KOPRIVNIK, Teden salezijanske mladinske duhovnosti

Prijave: Miran Sajovic

ZA MOLIVCE ZA DUHOVNE POKLICE, ČLANE MZ IN DRUGE

7. – 9. julij: KUREŠČEK

21. – 23. julij: VERŽEJ

Za obe skupini velja: začetek v četrtek ob 18.00 uri s sveto mašo, zaključek v soboto s kosilom. *Prijave: Ivan Turk*

DRUGA OBVESTILA

POČITNICE ZA DRUŽINE

julij – avgust: VERŽEJ, poletne počitnice za družine

avgust: VERŽEJ, mednarodni tabor družin. *Prijave: Janez Krnc*

ROMANJE NA KUREŠČEK ZA MLADE

26. avgust, petek: ŽELIMLJE – KUREŠČEK. *Informacije: Peter Pučnik*

PRAZNOVANJE ANIMATORJEV POLETNIH ORATORIJEV

3. september – RAKOVNIK, 4. september – VERŽEJ. *Informacije: Jure Babnik*

Foto: M. Lamovšek

INFO

Jure BABNIK | Rakovniška 6, 1000 Ljubljana | 01 427.31.342 | 041 856.452

Marko KOŠNIK | 051 337.556 | marko.kosnik@salve.si

Janez KRNC | 041 357.640 | janez.krnc@salve.si

Janez POTOČNIK | 01 42.73.028 | 041 215.711 | janez.potocnik@salve.si

Peter PUČNIK | 01 47.02.123 | 040 360.729 | peter.pucnik@guest.arnes.si

Miran SAJOVIC | 01 427.31.342 | 041 855-351 | miran.sajovic@guest.arnes.si

Ivan TURK | Marijanišče, 9241 Veržej | 02 58.89.060 | 031 358.018

Jože VIDIC | Tabor 29, 1380 Cerknica | 01 70.96.880 | 041 728.293

www.donbosko.si

ROMARSKI SHODI NA RAKOVNIKU

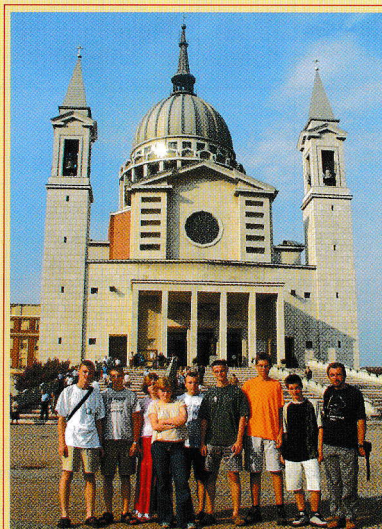
PRAZNIK MARIJE VNEBOVZETE
15. avgust, ponedeljek.

Svete maše bodo ob 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 15.00 in 18.30. Osrednja slovesnost bo popoldne ob 15.00. Sv. mašo bo vodil letošnji biseromašnik salezijanec Franc Kuhar, ki je nad 30 let misijonaril na Balkanu.

PRAZNIK MARIJINEGA ROJSTVA – JESENSKI ROMARSKI SHOD

8. september, četrtek. Liturgični praznik. Svete maše bodo ob 5.00, 7.00, 8.00, 9.15, 10.30 in 18.30.

11. september, nedelja. Jesenski romarski shod: žegnanjska nedelja za Rakovnik, zunanje slavje ob prazniku Marijinega rojstva – malem šmarnu. Svete maše bodo ob 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, 15.00 in 18.30. Glavna slovesnost bo popoldne ob 15.00.

ROMANJE BRALCEV SALEZIJANSKEGA VESTNIKA V KRAJE SV. JANEZA BOSKA

Za prvomajske praznike leta 2006 bomo organizirali **romanje v kraje, kjer je živel in deloval sv. Janez Bosko** – Torino z okolico. Prijave bomo začeli zbirati v prihodnjem letu. Za don Boskov praznik 2006 bomo izmed pravih rešitev križank od 1. do 6. št. letošnjega SV izžrebali **deset nagrajencev**, ki bodo prejeli različne popuste (od 25-100 %) za to romanje.

bl. ALEKSANDRINA M. DA COSTA

DA BODO SPOZNALI MOJO MOČ

AVTOR: UMBERTO M. PASQUALE

Prvo Jezusovo povabilo h križanju je Aleksandrina prejela 6. septembra 1934. Z odporom je o tem obvestila svojega duhovnega voditelja 8. septembra, na Marijin rojstni dan.

Jezus je ob svojem povabilu dejal, da ji bo dal trpljenje svojega pasijona kot zunanje znamenje svoje volje, naj se svet posveti Marijinemu brezmadežnemu srcu.

»KAKŠNO GROZO SEM ČUTILA!«

Dnevi so minevali. Tema in bolečine so se nabirale kot sneg v ledeni zimi. »V jutru 2. oktobra 1938 mi je Gospod dejal, da mi bo dal prehoditi vso pot svojega trpljenja, od getsemanskega vrta do Kalvarije, da pa ne bom prišla do trenutka "dopolnjeno je". Napovedal je, da se bo trpljenje začelo naslednjega dne in da bom poslej trpela vsak petek od poldneva do tretje ure popoldne.

Gospodu nisem rekla ne. S tem sem seznanila svojega duhovnega voditelja, v tesnobnem pričakovanju dneva in ure, kajti ne on ne jaz si nisva predstavljala, kaj se bo zgodilo.

V noči na 3. oktober sem čutila veliko agonijo duše in hkrati veliko bolečino v telesu; začela sem krvaveti in čutila sem grozno prebadanje. To se je ponavljalo več dni; ničesar nisem mogla zaužiti. V silnih bolečinah se je začelo moje prvo križanje. Kakšen srh sem čutila v sebi! ... Kakšno bridkost!«

PODOŽIVLJA JEZUSOVO TRPLJENJE

Tako je Aleksandrina začela trpeti Jezusovo trpljenje.

Med vsemi temi pojavi je bila tri ure in pol nepretrgano v ekstazi: ni ne videla ne slišala ne čutila, razen Jezusovega pasijona, ki ga je trpela v svoji duši in na telesu.

Gospodove bolečine je v sebi čutila eno za drugo: od oljčnega vrta Getsemani do zadnjega diha na križu.

Presenetljivo pri tem je bilo, da je tudi v ekstazi ubogala svojega duhovnega voditelja ali njegovega namestnika; ne samo izrecnih ukazov z besedo, ampak tudi tistih, ki so bile izražene samo v njegovih mislih. Zdravnik dr. Emanuele Augusto de Azevedo je bil od l. 1941 med najbolj zvestimi pričami njenih ekstaz; opazoval je in si zapisoval.

Drugi zdravniki, poslani po cerkvenih oblasteh, da bi preverili, če ne gre samo za prevaro, trik ali za pojave skrivnostnih naravnih sil, so naredili več poskusov in pregledov. Med ekstazo so jo z ostrim predmetom močno zbadli; niti malo se ni odzvala. Presenečajo tudi nekatere razlage, ki jih je dala Aleksandrina. Za Jezusovo trnjevo krono je na primer dejala, da ni šlo za krono na vrhu glave, ampak za trnjevo čelado, ki je pokrivala celo

Aleksandrina doživlja Kristusovo trpljenje: pred Pilatom

glavo. Jezusov obraz s torinskega prta je bil nadrobno podoben temu, kar je sama velikokrat videla; vedno jo je ganilo, ko se je ozrla na ta obraz.

Dr. Azevedo je nekoč prosil duhovnika, ki je bil navzoč, naj s tal pobere Aleksandrino, ki je v tistem trenutku doživljala pot proti Kalvariji s križem na rami. Duhovnik, precej krepak, jo je prijel pod pazduho, a so bila vsa njegova prizadevanja zaman: »Z vsemi svojimi močmi je nikakor ne morem premakniti,« je dejal. Čeprav je Aleksandrina tehtala manj kot 40 kilogramov.

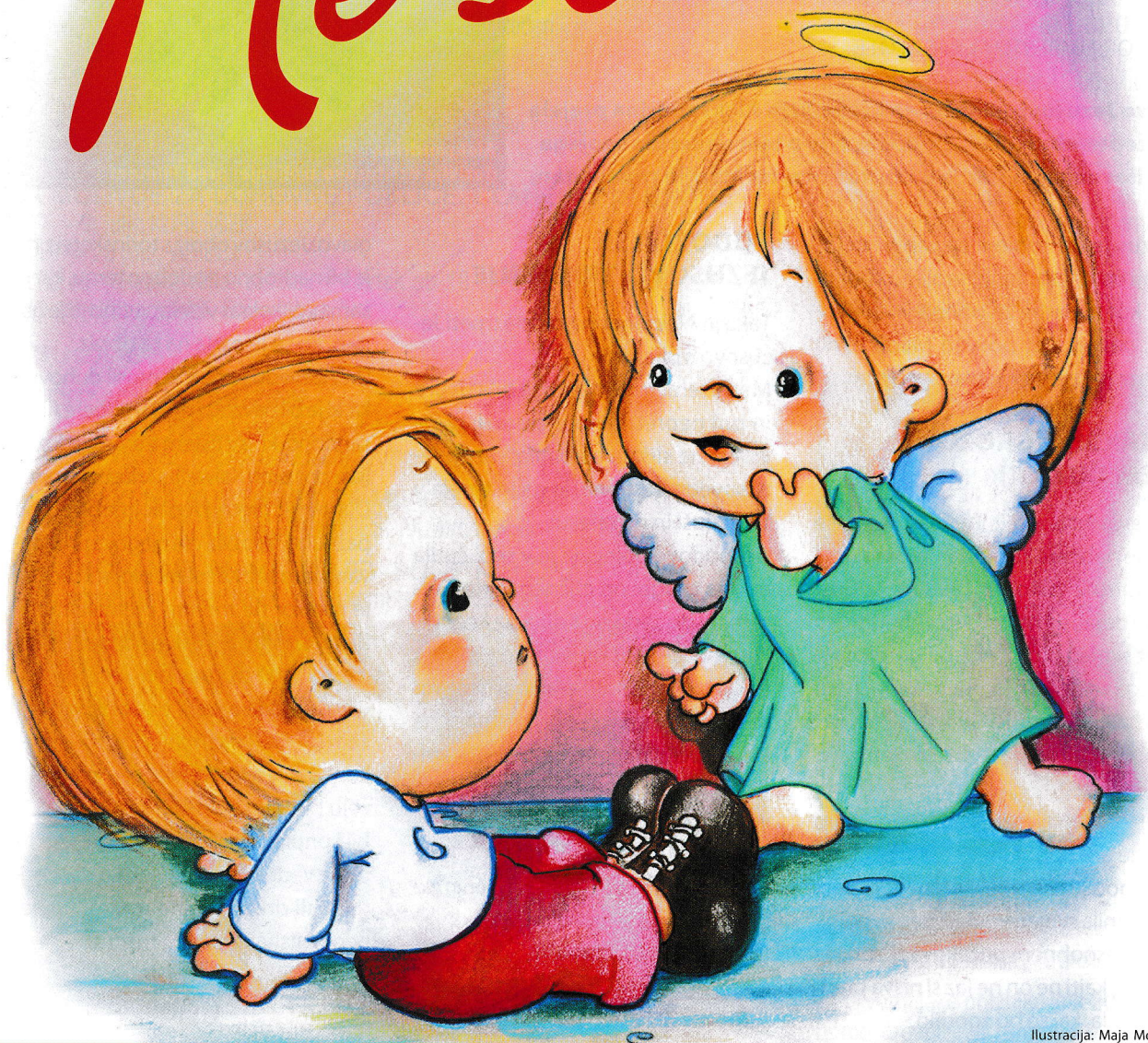
Obtolčenine zaradi padcev pod križem in vijoličasti madeži, vidni na več koncih njenega telesa, so po ekstazi zelo hitro izginili. Aleksandrina, ki je bila pripravljena pretrpeti vse, je Gospoda vedno prosila, naj ji ne pusti stigem ali drugih vidnih znamenj njenega mističnega trpljenja.

13 LET BREZ HRANE

Od 27. 3. 1942 do njene smrti, na obletnico zadnjega Marijinega prikazovanja v Fatimi (13. 10. 1955), je živela v popolnem postu in anuriji. Njena edina hrana je bila evharistično obhajilo. Jezus ji je razložil: »Odvzel sem ti potrebo po hrani. Storil sem, da boš živela samo od mene, da bodo ljudje jasno spoznali mojo moč in to, da v resnici obstajam.«

■ SE NADALJUJE

Ne se bat'!

Ilustracija: Maja Modic

Oratorij bo letošnje poletje že v 170 slovenskih župnijah polepšal počitnice otrokom. Prek oratorija mladi doživljajo veselje v igrah, prepevanju, delavnicah in druženju. Hkrati pa oratorij mlade vodi k Bogu. Letošnji oratorij se navdihuje v svetopisemski knjigi o Tobitu in njegovem sinu Tobiju. Oba sta bila neustrašna v dobrih delih in življenjskem zorenju.

Na nacionalni ravni projekt Oratorij vodimo salezijanci. Tako obsežnega dela ne opravljamo sami. Pri pripravi gradiv sodelujejo: sestre hčere Marije Pomočnice (salezijanke), društvo Mladinski ceh in mladi animatorji. Usposabljanja za animatorje in voditelje oratorija se pripravljajo v sodelovanju z Mladinsko akademijo pri društvu Mladinski ceh.

voditelj projekta Oratorij: Jure Babnik sdb (041 856 452) | oratorij@salve.si

Za prijavo otrok na oratorij se obrnite na župnijski urad v kraju z oratorijem; datumi oratorijev so na oratorijskem portalu | www.oratorij.net

